

Grans Concerts Vic 2012-2013

Segona temporada

MONTSERRAT CABALLÉ I MONTSERRAT MARTÍ

Concert inaugural

Divendres 5 d'octubre

A les 20.30 h

Sala 1 Ramon Montanyà

Montserrat Caballé, soprano
Montserrat Martí, soprano
Manuel Bruguera, piano

G. Rossini (1792 - 1868):

Canzonetta spagnuola

G. Donizetti (1802 - 1861):

In questo semplice (Betly)

Ch. Gounod (1818 - 1893):

Ni l'or ni la grandeur

Au Printemps

Je veux vivre (Romeo et Juliette)

J. Offenbach (1819 - 1880):

Barcarole (Les contes d'Hoffmann)

J. Massenet (1842 - 1912):

Gavotta (Manon)

Chérubin

L. Delibes (1836 - 1891):

Viens Malika... Dôme épais le jasmin (Lakme)

G. Puccini (1858 - 1924):

Vals de Musetta (La Bohème)

O mio babbino caro (Gianni Schicchi)

G. Bizet (1838 - 1875):

Habanera (Carmen)

E. Toldrà (1895 - 1962):

Canticel

Visca l'amor

E. Granados (1867 - 1916):

Elegia eterna

J. Pahissa (1880 - 1969):

Cançó del Pastor

El Bastó

Montserrat Caballé és una de les sopranos més significatives de tots els temps. És reconeguda per la seva tècnica vocal i les seves interpretacions del repertori belcantístic. Al llarg dels anys ha interpretat més de 80 personatges operístics, que van des de l'òpera barroca fins a Verdi, Wagner, Puccini i Richard Strauss. En aquest concert a L'Atlàntida de Vic, Montserrat Caballé actua al costat de la seva filla, la soprano Montserrat Martí i amb l'acompanyament al piano de Manuel Bruguera, i ens oferirà un concert amb algunes de les àries més destacades del segle XIX, d'autors com Rossini, Donizetti, Gounod, Puccini i Bizet. També hi ha un apartat dedicat a alguns destacats compositors catalans com Toldrà, Granados i Pahissa. Amb aquest concert, Montserrat Caballé celebra el cinquantenari del seu debut operístic.

MONTSERRAT CABALLÉ

La seva carrera internacional veritable va començar a Nova York quan va interpretar Lucrezia Borgia, substituint Marilyn Horne, al Carnegie Hall. Fins aleshores era desconeguda. Després de la primera ària, el públic novayorquè, li va dedicar una ovació de vint minuts. Des de llavors que ha estat als més grans teatres d'òpera del món. Montserrat Caballé ha alternat representacions operístiques amb recitals i concerts, en les més importants sales, com el Royal Festival Hall, de Londres, el Carnegie Hall i l'Avery Fisher Hall, de Nova York, el Palau de la Música Catalana, de Barcelona, el Teatro Real, de Madrid, el NHK Hall, de Tòquio, la Salle Pleyel de París, entre d'altres.

El Repertori de Montserrat Caballé és molt extens. Ha interpretat gairebé noranta títols escènics. Igualment, ha gravat més de vuitanta títols. Ha cantat tots els grans papers del repertori, des de Luisa Miller a Salomé, des de Pamina fins Isolda. Però potser és més coneguda - i més admirada encara per les seves interpretacions "belcantístiques": les reines de les grans tragèdies de Donizetti hi troben la interpretació ideal. En els últims deu anys, Caballé, ha iniciat una altra sorprenent investigació d'un repertori gens comú, que inclou Armide, de Gluck, *Les Danaïdes*, de Salieri, *Saffo*, de Pacini, *La vestale i Agnese von Hohenstaufen*, de Spontini, *Herodiade*, de Massenet, *Medea*, de Cherubini, *Demophon*, *Ermione i Il Viaggio a Reims*, de Rossini, *Sancha di Castiglia*, de Donizetti i *La Fiamma*, de Respighi. També s'ha donat a conèixer a un públic diferent i fins i tot més ampli a través de la seva col·laboració amb Freddie Mercury, en l'àlbum *Barcelona*.

Ha obtingut innombrables premis discogràfics, entre els quals Le Grand Prix du Disque, Echo Preis, Bamby i, més recentment, el 2007, el Gramophone, a Londres i el Grammy Llatí, a Las Vegas. La seva grandiositat com a artista es basa en les seves qualitats vocals: una de les veus més belles i versàtils de la història, unida a una tècnica virtuosa, però també amb un poder carismàtic i una càlida personalitat.

MONTSERRAT MARTÍ

El febrer de 1998 va realitzar el seu debut operístic a la Staatsoper d'Hamburg com a Zerlina a Don Giovanni. Des de llavors, ha tornat a Hamburg per a una altra sèrie de representacions de Don Giovanni a la temporada 1998/1999. Va debutar al Gran Teatre del Liceu, de Barcelona, com a Liu de Turandot, reflectit en la premsa com "el naixement d'una estrella" (La Vanguardia, 1999) i "el naixement d'una nova diva" (ABC, 1999).

Alumna de ballet de Maya Plisetskaya, va decidir alternar aquesta activitat amb els estudis de música i cant, i va participar en concerts benèfics com el Concert de Solidaritat amb Rwanda, a la Catedral de Palma de Mallorca, al Festival de Hampton Court, en un concert a benefici de la Royal Collection i per la Fundació Olga Havel, a Praga.

Montserrat Martí ha cantat en diversos concerts i recitals a Europa. Va ser triada per les fundacions Leonard Bernstein i Jerome Robins com a protagonista (Maria) per a l'estrena a la Scala de Milà de West Side Story. Ha cantat al Gran Teatre del Liceu, al Festival Euro Mediterrani, de Roma, al Teatro Real de Madrid i al Konzerthaus, de Viena i la Philharmonie de Colònia, entre d'altres. El 2006 va debutar en el rol protagonista de l'Òpera Mireille de Gounod al Palau dels reis de Mallorca, a Perpinyà; el 2007 debuta en el rol protagonista de l'Òpera Le Roi d'Ys i en el rol de Glauce de l'Òpera Medea, al Festival de Taormina.

El 2008 va realitzar deu representacions de Gianni Schicchi amb l'Òpera de Catalunya, va interpretar l'Himne de l'Expo de Saragossa en la seva inauguració, i va realitzar una gira de diversos recitals i concerts per Europa, entre els quals a la Philharmonie de Colònia, la Konzerthaus de Viena, la Philharmonie de Munic, la Musikhalle d'Hamburg etc. El 2009 debuta en el rol de Mimí de l'òpera La Bohème i en el de Donya Elvira a l'òpera Don Giovanni. El 2010 ha debutat el rol de Micaela a la Carmen, de Bizet i el 2011 debuta en el rol de Juliette a l'òpera de Gounod Romeo et Juliette.

Montserrat Martí ha realitzat diversos enregistraments discogràfics per BMG (RCA) i Warners. Recentment ha aparegut el seu primer enregistrament en DVD de l'òpera Edgar.

MANUEL BURGUERAS

Alumne del pianista Joan Carles Arabian, després dels seus inicis com a pianista solista s'especialitza com a acompanyant, sota la guia dels mestres Guillem Opitz, Paul Schilhawsky i Erik Werba.

Acompanyant de nombrosos concursos internacionals de cant ('s-Hertogenbosch, Holanda; Bayerischer Rundfunk, Munic i Francesc Viñas, Barcelona) exerceix com a professor en els conservatoris de Mèrida i Guadalajara, així com a acompanyant de classes magistrals de Montserrat Caballé, Aldo Baldín, Maria Niles, etc.

Acompanyant regular de Montserrat Caballé des de 1991, i acompanyant ocasional de cantants com Ana María Sánchez, Montserrat Martí, Isabel Rey, Enrique Viana, i un llarg etcètera, s'ha presentat en sales com l'Òpera de Roma, de Zuric, Salles Pleyel i Gaveau, així com Opera Garnier de París, Covent Garden i Royal Festival Hall de Londres, Carnegie Hall i Lincoln Center de Nova York, Konzerthaus i Musikverein de Viena, Festspielhaus de Salzburg, Bolshoi de Moscou, Colón de Buenos Aires, Suntory Hall de Tòquio, Sala Simfònica de l'Auditori Nacional de Madrid, Gran Teatre del Liceu de Barcelona, Odeó Herodes Atticus d'Atenes, etc.

GRANS CORS D'ÒPERA

Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu

Dissabte 1 de desembre
A les 18 h
Sala 1 Ramon Montanyà

Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu
Josep Pons, director

Cor del Gran Teatre del Liceu
José Luis Basso, director

R. Wagner (1813 - 1883):
Parsifal (preludi)
Cor dels peregrins (Tanhauser)

W. A. Mozart (1756 - 1791):
Plácido è il mar (Idomeneo)

A. Borodín (1833 - 1877):
Dances polovtsianes (El príncep Ígor)

G. Verdi (1813 - 1901):
Stabat Mater
Patria oppressa (Macbeth)

G. Bizet (1838 - 1875):
Carmen (preludi i cor del quart acte)

A. Boito (1842 - 1918):
Salve Regina (Mefistofele)

Tot i que no és freqüent escoltar-los fora del seu entorn habitual, a L'Atlàntida tindrem el privilegi, per segona vegada, d'acollir dues formacions musicals d'excepció, capdavantera del nostre país, com és l'Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu. Un dels principals al·licients d'aquest concert serà comprovar el nou impuls que ha adquirit l'orquestra sota la batuta del seu nou director, Josep Pons, que torna a Catalunya amb una sòlida trajectòria i un prestigi consolidat a tot el món. En aquesta ocasió, el repertori presenta alguns dels més brillants fragments simfònics i de cors operístics, de compositors cèlebres com Wagner, Mozart i Verdi, entre altres.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

El primer director titular de l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu fou Marià Obiols. En la seva història ha estat dirigida per batutes convidades, com ara Manuel de Falla, Aleksandr Glazunov, Erich Kleiber, Otto Klemperer, Hans Knappertsbusch, Clemens Krauss, Joan Lamote de Grignon, Joan Manén, Jaume Pahissa, Ottorino Respighi, Josep Sabater, Richard Strauss, Igor Stravinsky, Hans Swarowsky, Arturo Toscanini, Antonino Votto i Bruno Walter, entre altres; i darrerament Sylvain Cambreling, Rafael Frühbeck de Burgos, Jesús López Cobos, Riccardo Muti, Václav Neumann, Josep Pons, Antoni

Ros-Marbà, Peter Schneider i Silvio Varviso. Els directors titulars de la formació han estat Eugenio M. Marco, Uwe Mund, Bertrand de Billy, Sebastian Weigle i Michael Boder. Actualment ho és Josep Pons.

COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Es consolidà als anys seixanta sota la direcció de Riccardo Bottino. En començar la temporada 1982-83, Romano Gandolfi es féu càrrec de la direcció amb Vittorio Sicuri. Posteriorment n'han estat directors Andrés Máspero, William Spaulding i, actualment, José Luis Basso. Entre les seves actuacions cal assenyalar la *Segona simfonia* i *Schicksalslied* de Mahler (Teatro Real de Madrid) i *Moses und Aron* (Gran Teatre del Liceu), a més del *Requiem* i la *Missa de la coronació* de Mozart, i la *Missa Solemnis* de Beethoven.

JOSÉ LUÍS BASSO

D'origen italoargentí, va entrar de molt jove com a director del Cor del Teatro Argentino, de La Plata, fins que el 1989 es va fer càrrec del Cor del Teatro Colón, de Buenos Aires. Fins al 1994 va col·laborar al Liceu amb els mestres Romano Gandolfi i Vittorio Sicuri. Posteriorment va assumir la direcció del Cor del Teatro San Carlo, de Nàpols. Des de 1996 és el mestre del cor del Maggio Musicale Fiorentino, amb el qual fa importants gires internacionals i ha guanyat un Premi Grammy. Col·labora amb les més prestigioses batutes del moment: Mehta, Sinopoli, Abbado, Muti, Pretre, Ozawa, Sawallisch, Giulini, Chung, Schreier, De Burgos, Bychkov, Pappano, Oren i Gergiev. Va participar en la inauguració de l'Òpera de Xangai i en diverses produccions al Teatre Mariinski de Sant Petersburg.

JOSEP PONS

Des del 2003, director principal i artístic de l'Orquestra y Coro Nacionales de España (OCNE), a la qual va sotmetre a una intensa renovació artística. El 2010 va ser nomenat director musical del Gran Teatre del Liceu, càrrec que ha començat a exercir la temporada 2012-2013. Josep Pons va començar la formació musical en el cor infantil de l'Escolania de Montserrat. Més tard, ha estat director artístic i musical de l'Orquestra de Cambra del Teatre Lliure (1985-1997), i de l'Orquestra Ciudad de Granada (1994-2004). Ha dirigit, entre d'altres, l'Orquestra Nacional de França, les filharmòniques de Rotterdam, Estocolm, Tòquio i Ràdio França, les simfòniques de Götteborg, la BBC i Nacional Danesa, l'Orquestra de París i la del de Capítol de Toulouse, la Nacional de Bèlgica, la Gulbenkian, la Nacional de Lió i la Suisse Romande. La temporada 2010-2011, a més de moltes de les orquestres ja esmentades, Pons va dirigir la Die Deutsches Kammerphilharmonie Bremen i, per primera vegada, la Filharmònica i la Sächsische Staatskapelle de Dresden. El 1999, va rebre el Premi Nacional de Música del Ministeri de Cultura espanyol.

MARIA JOÃO PIRES I ANTONIO MENESES

Dissabte 15 de desembre

A les 20.30 h

Sala 1 Ramon Montanyà

Maria João Pires, piano
Antonio Meneses, violoncel

F. Schubert (1797 - 1828):

Sonata per a violoncel i piano en La menor, D821: "Arpeggione"

J. Brahms (1833 - 1897):

Tres intermezzi, op. 117

F. Mendelssohn (1809 - 1847):

Cançons sense paraules per a violoncel i piano en Re major, op. 109

J. Brahms (1833 - 1897):

Sonata per a violoncel i piano núm. 1 en Mi menor, op. 38

THE JACKSON SINGERS EUA

Dissabte 22 de desembre
A les 20.30 h
Sala 1 Ramon Montanyà

Fitzroy Burroughs, vocal i director
Brian Barns, vocal
Gina Dunn, vocal
Denise Holmes, vocal
Carolyne Pirulli, vocal
Nina Nyembwe, vocal
Brad Summers, vocal
Leon Johnson, piano
Ramani Krishna, baix
Fulgencio Medina, bateria

ORQUESTRA NACIONAL CLÀSSICA D'ANDORRA

Gerard Claret, violí solista

Diumenge 17 de febrer

A les 18 h

Sala 1 Ramon Montanyà

J. S. Bach (1685 - 1750):

Concert per a violí i orquestra núm. 1 en La menor, BWV 1041

Allegro moderato

Andante

Allegro assai

Concert per a violí i orquestra núm. 2 en Mi major, BWV 1042

Allegro

Adagio e sempre piano

Allegro

A. Vivaldi (1678 - 1741):

Les quatre estacions

Concert núm. 1 en Mi major, op. 8, RV 269: "La primavera"

Allegro

Largo

Allegro

Concert núm. 2 en Sol menor, op. 8, RV 315: "L'estiu"

Allegro non molto-Allegro

Adagio-Presto-Adagio

Presto

Concert núm. 3 en Fa major, op. 8, RV 293: "La tardor"

Allegro

Adagio molto

Allegro

Concert núm. 4 en Fa menor, op. 8, RV 297: "L'hivern"

Allegro non molto

Largo

Allegro

Les quatre estacions d'Antonio Vivaldi és sens dubte una de les obres més divulgades, no tan sols del barroc, sinó de la música clàssica. Quin pot ser el secret d'aquest gran èxit? A més de ser un excel·lent compositor, Vivaldi va ser un hàbil promotor de la seva obra, i hi va afegir aspectes descriptius i suggestius -ben propis del barroc, d'altra banda- que despertaven l'interès del públic com ho segueixen fent ara, després de gairebé tres-cents anys de la seva publicació a París, el 1725. Però és evident que, per desplegar aquesta suggestiva i poderosa retòrica musical, cal talent. Excel·lent violinista, en els seus concerts Vivaldi va saber portar l'instrument als seus límits interpretatius.

A banda d'això, la sèrie de concerts de *Les quatre estacions* té una importància cabdal en suposar la ruptura del paradigma del *concerto soli*, establert pel mateix Vivaldi, en el qual l'instrument solista portava tot el pes de la composició i l'orquestra es limitava a exercir l'acompanyament.

A *Les quatre estacions* l'orquestra no actua com a mer fons d'acompanyament sinó que esdevé un element actiu en el desenvolupament de l'obra. Això influirà posteriorment en els concerts de Bach, estudiós dels concerts de Vivaldi, i seria a partir de les innovacions originals de Vivaldi que Bach perfeccionaria el concepte de concert per a instrument solista modern, tot establint aquest equilibri perfecte entre solista i orquestra.

Les quatre estacions són, doncs, un conjunt de quatre concerts per a violí solista, compostos de tres temps cadascun. Vivaldi no tan sols els va posar un títol que indica el caràcter programàtic de l'obra, sinó que, a més, la partitura de cada una de les peces està encapçalada per un sonet de poeta desconegut (probablement són d'ell mateix) que segueix el fil narratiu de cada fragment musical amb una voluntat obertament descriptiva.

No són gaire nombrosos els concerts de Bach per a un únic instrument solista que han sobreviscut. Els dos concerts per a violí que presentem -els dos únics concerts per a violí sol que han perdurat, si no incloem l'extraordinari concert per a dos violins- van ser també transcrits com a concert per a clavicèmbal, en tonalitats diferents. En aquests concerts, Bach utilitza les tècniques i els recursos característics de la seva època, com el *ritornello* orquestral o el *basso ostinato* (aquest es fa ben remarcable en el segon temps de cada un), però a diferència de la majoria d'autors del seu temps, Bach no busca el lluïment de l'instrument solista, deixant l'orquestra en un segon terme, sinó que tots els elements s'integren de manera orgànica i natural en la textura musical de l'obra.

GERARD CLARET

Neix a Andorra el 1951. Des de l'inici de la seva activitat professional, fa més de quaranta anys, s'ha donat a conèixer per la seva doble faceta d'interpret i pedagog.

Ha actuat amb diferents orquestres i ha estat dirigit, entre altres, per Antoni Ros Marbà, Edmon Colomer, Josep Pons i Yehudi Menuhin. Ha enregistrat obres de Bach per a violí. És fundador de l'Escola de Música de Barcelona, del Curs Internacional de Música de Vic i del Trio de Barcelona. De l'any 2000 al 2005 fou director de l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). És director artístic, des de la seva creació, del Festival Internacional Narciso Yepes Ordino i Fundació Crèdit Andorrà (Principat d'Andorra). L'any 1993, emprèn una etapa professional com a concertino director de l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra (ONCA). El setembre del 2000 va fundar la Jove Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra (Jonca) que, com l'ONCA, depèn de la Fundació ONCA, gestionada pel Govern d'Andorra i la Fundació Crèdit Andorrà. Del 2007 al 2012, ha estat tutor de l'àrea de música del Trivium, centre d'arts escèniques de Sant Julià de Lòria. L'any 1998 li fou atorgada la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya. L'any 2010, és nomenat Ambaixador nacional de l'Unicef d'Andorra.

ORQUESTRA NACIONAL CLÀSSICA D'ANDORRA

L'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra (ONCA) va néixer l'any 1992 en el format d'orquestra de cordes. És gestionada per la Fundació ONCA, una entitat formada pel Govern d'Andorra i la Fundació Crèdit Andorrà, que en són els patrons. L'any 2006, l'ONCA va iniciar les seves actuacions com a orquestra clàssica, concerts que combina amb el format de cambra. El violinista andorrà Gerard Claret, un dels principals impulsors de la formació, n'és el concertino director.

Ha fet concerts a Andorra, Espanya, França, Bèlgica, Itàlia, Alemanya i Portugal, i ha assolit un lloc de prestigi dins del panorama musical. El novembre del 2004 li fou atorgada la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.

QUARTET GERHARD

Joves Intèrprets

Divendres 18 de març

A les 20.30 h

Sala 2 Joaquim Maideu

Judit Bardolet, violí
Lluís Castán, violí
Miquel Jordà, viola
Jesús Miralles, violoncel

J. S. Bach (1685 - 1750):

L'art de la fuga BWV 1080

Contrapunctus I

Contrapunctus II

Contrapunctus III

Contrapunctus IV

R. Schumann (1810 - 1856):

Quartet op. 41, núm. 3, en La major

Andante espressivo

Allegro molto moderato

Assai agitato

Adagio Molto

Allegro Molto vivace

M. Ravel (1875 - 1937):

Quartet en Fa major

Allegro moderato. Très doux

Assez vif. Très rythmé

Très lent

Vif et agité

El Quartet Gerhard neix l'any 2010 amb la intenció de crear un projecte sòlid, i d'aquesta manera consolidar-se al món professional. Els quatre components del grup tenen una llarga experiència com a solistes, membres de les principals orquestres joves d'Espanya i Europa, i com a músics de cambra. Reben consells del Quartet Casals i del Szymanowski Quartet. Han obtingut el primer premi Interpretació Musical de Música Clàssica 2010 de INJUVE i el primer premi al XII Concurs Internacional de Música de Cambra Ciutat de Vinaròs, que els ha dut a realitzar una gira organitzada per JJMM d'Espanya, i el premi El Primer Palau 2012. Han actuat a Màlaga, al Festival de Segòvia i al Circulo de Bellas Artes de Madrid. El proper estiu tenen prevista una gira en escenaris d'Espanya, Alemanya i Finlàndia. També han participat a International Champus of Chamber Music (Weikersheim, Alemanya) on van ser guardonats amb una beca de Jeunesses Musicales d'Alemanya per a tornar-hi a participar el curs que ve. La seva interpretació al concert de cloenda fou retransmesa per la SWR, la ràdio pública alemanya.

L'art de la fuga és una obra musical composta per Johann Sebastian Bach, que va començar probablement entre el 1738 i el 1742. Fou publicada inacabada l'any 1751, després de la seva mort. Composta amb la idea que fos un conjunt d'exemples de les tècniques del contrapunt, està formada per 14 fugues (l'última fuga va quedar incompleta) i quatre cançons, tots sustentats en el mateix tema (o subjecte) en re menor, aparentment simple. Fou publicada sense cap

indicació de la instrumentació ni el seu ordre, cosa que ha donat lloc a nombroses versions. En aquesta ocasió escoltarem els quatre primers contrapunts (*Quatre fugues simples*) interpretades per la formació de cambra per excel·lència, el quartet de corda.

L'art de la fuga està considerat una de les obres mestres de la història de la música, la composició més teòrica de Bach i una complexa i magnífica demostració del seu coneixement contrapuntístic.

Com un sospir a cau d'orella, Robert Schumann invoca el seu amor. El nom de Clara s'emmarca en la tendresa d'una música que neix d'una obsessió. A l'inici, un interval, dues síl·labes, un nom. *Sempre teneramente*. El record inesborrable d'un amor que impregna aquest moviment del romanticisme més pur.

Arribem al segon moviment. L'exaltació amorosa esdevé lluita, subversió, follia. Robert Schumann ens presenta les seves mil cares en forma de tema amb variacions. Des de referències explícites a *L'art de la fuga* fins a la més cruenta de les lluites, passant per utopies, reflexions del passat.

Al moviment lent, l'autor ens convida a compartir la seva introspecció, les despulls d'un home ple de melangia i eternament solitari. Llargues melodies que ens allunyen de nosaltres mateixos i que toquen amb els batecs d'un cor ferit d'amor. Batecs introduïts pel segon violí en concloure la secció principal. El desenllaç, un llarg descens melòdic on els batecs perden força fins a fondre's en el silenci.

Al quart i últim moviment, el Schumann més exuberant i obsessiu ens presenta un rondó ple de sorpreses harmòniques. El motiu principal, rítmicament poderosíssim, ens condueix per un camí d'extroversió descontrolada. Una amalgama de tonalitats conformen un moviment trepidant i colorista, que bev del folklore alemany i ens convida a un final vertiginós.

Allegro moderato. Ens trobem davant una obra singular, d'arquitectura tradicional però rabiosament innovadora en el tracte de les textures i la varietat de matisos. Aquest primer moviment destaca per la seva claredat en el traç, i per una melodia principal que se'n presenta amb la subtilitat del perfum més delicat.

Assez vif. Très rythmé. Contrast. Pizzicatos. Una atmosfera més seca i tensa. La juxtaposició d'aquests ritmes insistents amb melodies i progressions creades per sonar bellament cantades (*bien chanté*), configuren aquest moviment fresc i virtuós.

Très lent. El temps es detura. Enmig d'un mar de sonoritats i textures ensordides, la veu de la viola sorgeix amb una melodia pura, íntima. Són inevitables les evocacions orquestrals en aquest moviment.

Vif et agité. Un ritme trencat de cinc per vuit ens convida a un moviment trepidant, una dansa grotesca que persegueix els acords finals. Moments de dramatisme impregnen aquest moviment, que desperta l'oient d'un somni gestat al llarg de tot el quartet.

JORDI SAVALL

Músiques del temps i de l'instant

Diumenge 21 d'abril
A les 18 h
Sala 2 Joaquim Maideu

Ferran Savall, veu i tiorba
Pedro Estevan, percussions
Jordi Savall, lira de gamba i viola de gamba baixa de 7 cordes

Folías & Romances

Diàlegs musicals entre Orient i Occident i entre l'Antic i el Nou Món

De l'Orient:

Paxarico tu te llamas (instr., música sefardita, Sarajevo)
Noumi, noumi yaldati (Cançó de bressol, Israel)
Nastaran (instr., cançó tradicional, Afganistan)
Marinero soy de amor (Música sefardita, amb text de Miguel de Cervantes)

Ostinatti de l'Antic Món:

Passamezzo antico
Romanesca - Passamezzo moderno (instr., Diego Ortiz)

Les tradicions de Catalunya:

La Mariagneta (instr.)
El mariner (cançó tradicional, F. Savall)

Les folies:

Diferencias sobre las folías (Antonio Martín y Coll)

De l'Occident:

Mireu el nostre mar (F. Savall, música i Manuel Forcano, text)
Muzettes (Marin Marais)
Gwerz O Sonjal (cançó tradicional bretona; J. Savall, improvisacions i variacions)

Diàlegs. Les tradicions vives de la Mediterrània:

Apo xeno meros (Grècia)
Durme, hermosa donzella (cançó de bressol sefardita)
Ghazali tal jähri (instr., Marroc)
Üsküdar (Turquia)

Ostinatti de l'Antic i del Nou Món:

Canarios (ostinato, improvisacions)
Folías criollas i Jarabe loco (tradicions jarochoas, improvisacions d'A. Valente)

Cançons:

Noumi Noumi Yaldati
Cançó de bressol hebrea
Israel

Dorm, dorm,
dorm, dorm, filla meva,

dorm, dorm,
dorm, dorm, filla meva.
El pare ha anat a treballar,
el pare se n'ha anat, se n'ha anat.
Tornarà quan surti la lluna,
et durà un regal.
Dorm, dorm...
El pare ha anat a la vinya,
el pare se n'ha anat, se n'ha anat.
Tornarà quan surtin els estels,
et durà raïm.
Dorm, dorm...

Marinero soy de amor

Música: anònim sefardita
Text: Miguel de Cervantes

Marinero soy de amor
y en su piélago profundo
navego sin esperanza
de llegar a puerto alguno.
Siguiendo voy a una estrella
que desde lejos descubro,
más bella y resplandeciente
que cuantas vio Palinuro.
Yo no sé adónde me guía
y, así, navego confuso,
el alma a mirarla atenta,
cuidadosa y con descuido.

El mariner

Tradicional catalana

A la vora de la mar
hi ha una donzella
qu'en bordava un mocador
qu'és per la reina.
Quan en fou a mig brodar
li manca seda
veu venir un mariner
qu'una nau mena.
Mariner, bon mariner
que en porteu seda?
Pugeu a dalt de la nau
triareu d'ella.
Mariner es posa a cantar
cançons novelles,
amb el cant de mariner
s'és dormideta.
No sou marinera, no
que en sereu reina

que jo so el fill del Rei
de l'Inglaterra.

Mireu el nostre mar

Tradicional catalana: El cant dels ocells
Text: Manuel Forcano

Mireu el nostre mar,
escuma als peus del far:
vol arrelar-se a terra.
Les serres ancorades
somnia el seu blau
i el gest brau
de les onades.
Mireu el nostre mar
enamorat del cel
que sap dolç com la mel.
Alça amunt les onades,
només el vol besar
i abraçar
ses nuvolades.

Apo xeno meros

Tradicional grega

D'un lloc estany i llunyà
va arribar una jove de vint anys.
Tenia els ulls negres i els cabells rossos
i una piga a la galta.

Durme, hermosa donzella

Cançó de bressol sefardita
Illa de Rodas

iDurme, durme, hermosa donzella,
durme hermosa, sin ansia y dolor!
Heq tu esclavo, que tanto desea
ver tu sueño con grande amor.
El día vo llorando,
la noche sin dormir
pasando y preguntando
fin hasta cuándo vo sufrir.

Dorm, formosa donzella

Cançó de bressol sefardita
Illa de Rodas

Dorm, dorm, formosa donzella,
dorm formosa, sense ànsia ni dolor!
Aquí hi ha el teu esclau, que tant deleja
veure el teu somni amb gran amor.
De dia vaig plorant,
la nit sense dormir
passant i demanant
fins quan he de patir.

Üsküdar

Üsküdar'a gider iken aldı da bir yağmur
Katibimin setresi uzun eteği çamur
Katip uykudan uyanmış gözleri mahmur
Katip benim ben katibin el ne kariğır
Katibime kolalı da gömlek ne güzel yarağır

Üsküdar

Cant tradicional
Turquia
Lletra: Fuzuli

Camí d'Üsküdar
s'ha posat a ploure.
El meu secretari té un abric llarg,
amb faldons tots bruts de fang.
El meu secretari s'acaba de despertar,
té la mirada endormiscada.
El meu secretari és meu i jo seu,
i ningú no n'ha de fer res més.
Que bé li queda
la camisa emmidonada.

Jarabe loco: ahora si ya están unidos

Text: Enrique Barona, basat en un vers tradicional jarocho del *Jarabe loco*

Ahora si ya están unidos
el nuevo y el viejo mundo
y sólo están divididos
por un viejo mar profundo.

Folías & romances

Diàlegs musicals entre Orient i Occident i entre l'Antic i el Nou Món

Folías & Romances presenta una elecció molt personal de músiques que ens captiven per la seva tendresa i la seva bellesa, i també per la seva capacitat de diàleg i harmonia.

Aquests romanços i cançons, peces de música i ostinatti, representen un diàleg real entre l'antiga Europa i el Nou Món, i entre Orient i Occident. Són la memòria viva d'un passat, a vegades molt llunyà i alhora molt proper, ja que d'ara endavant formen part del nostre imaginari històric i personal. Les músiques de l'instant inclouen totes aquestes músiques úniques, fugaces, que brollen en el moment en què el discurs musical pot obrir-se en llibertat i harmonia, sempre a la recerca d'una expressió renovada.

La música és, per aquest fet, un dels mitjans d'expressió i de comunicació més universals, i no es pot mesurar la seva importància i el seu significat segons criteris d'evolució del llenguatge –en el sentit de la història i el progrés– sinó segons el seu grau d'intensitat expressiva, de riquesa interior i d'humanitat. Des d'aquesta perspectiva, el significat històric d'una obra d'art es dona, no pel necessari desenvolupament del material sonor (melodia, harmonia, ritme, timbres, etc.) sinó per la voluntat d'expressió de qui se'n serveix (compositors i intèrprets).

El programa de *Folías & Romances* és concebut com a diàleg intercultural que intenta mostrar o establir ponts vertaders entre les músiques d'Orient i d'Occident, de l'Antic i el Nou Món, entre les obres cultes i les obres populars (anònimes), sortides de les tradicions orals, entre les músiques antigues i actuals, entre les diferents generacions dels propis intèrprets i també entre els intèrprets i el públic.

Com a músics, som d'antuvi el producte del nostre temps. Més concretament, el resultat d'un equilibri individual –i, per tant, únic– entre el nostre esperit i l'esperit propi de l'època en què vivim. Escollir, en aquest començament del segle XXI, d'ocupar-se d'un repertori que es remunta fins al segle XI implica primerament sentir aquesta necessitat interior, a mig camí entre vocació i passió. Així, conèixer les obres més representatives del passat i fer-les reviure en la nostra època, en el respecte dels diferents contextos històrics i estilístics, però fora de tot academicisme, esdevé una manera essencial de retrobar les fonts de la nostra civilització. Renovar aquest espai de creació, d'improvisació i d'experimentació a través del diàleg entre les diferents cultures i tradicions és també assolir continuament un lloc en el nostre esperit per a totes aquestes meravelles sonores que s'han anat construint, i han de contribuir encara a l'engrandiment d'un dels fonaments essencials de la civilització humanista dels temps moderns: la música, entesa com a veritable història viva de la humanitat.

Jordi Savall

JORDI SAVALL

Jordi Savall és una de les personalitats musicals més polivalents de la seva generació. Les seves activitats com a concertista, pedagog, investigador i creador de nous projectes, tant musicals com culturals, el situen entre els principals artífexs de l'actual revalorització de la música històrica, ja que demostra que la música antiga no ha de ser necessàriament elitista i que interessa a un públic de totes les edats, cada vegada més divers i nombrós. És fundador i director dels grups musicals Hespèrion XXI (1974), la Capella Reial de Catalunya (1987) i Le Concert des Nations (1989). En els últims anys ha gravat més de 170 CDs sota el seu propi segell discogràfic Alia Vox (creat el 1998).

Les seves publicacions discogràfiques han rebut diversos premis i amb la seva participació en la pel·lícula *Tous les Matins du Monde* d'Alain Corneau (1991) ha rebut un Cèsar a la millor banda sonora. Entre les distincions rebudes destaquen: Officier de l'Ordre des Arts et Lettres (1988), la Creu de Sant Jordi (1990), membre d'honor del Konzerthaus de Viena (1999), la Medalla d'Or del Parlament de Catalunya (2003) i Doctor Honoris Causa per la Université Catholique de Louvain (2000), per la Universitat de Barcelona (2006) i per la Universitat d'Èvora (2007).

L'any 2008 Jordi Savall fou nomenat ambaixador de la Unió Europea per al diàleg intercultural i, juntament amb Montserrat Figueras, varen ser investits Artistes per la Pau dins del programa Ambaixadors de bona voluntat de la UNESCO. L'any següent fou nomenat novament ambaixador per la creativitat i la innovació per la Unió Europea. Una de les darreres publicacions, el llibre-disc *Jérusalem. La Ville des deux Paix: La Paix céleste et la Paix terrestre*, ha estat acollit de forma extraordinària per la premsa nacional i internacional, i ha rebut el premi Orphée d'Or de l'Académie du Disque Lyrique 2008, el Caecilia Prix 2008, el Schallplattenkritik 2009 i el Midem Classical Awards 2010 com a millor disc de música antiga.

L'any 2009 Jordi Savall rep el Premi Nacional de Música atorgat pel Consell Nacional de la Cultura i les Arts de Catalunya per la seva trajectòria professional i el llibre-disc *Jerusalem*, el mateix any que rep el premi Händelpreis der Stadt Halle 2009 a Alemanya.

El 2010 ha rebut de la Real Academia de las Artes y las Ciencias el Premi al Millor Intèrpret de Música Clàssica pel disc *The Celtic Viol*, i el mes de març el Premi Praetorius Musikpreis Niedersachsen 2010, premi Praetorius de Música del Ministeri de Cultura i Ciència de la Baixa Saxònia en la categoria Internationaler Friedensmusikpreis (Premi Internacional de Música per la Pau) pel punt de trobada que impliquen les seves creacions musicals entre les tradicions cristiana, jueva i musulmana.

El llibre-disc *Dinastia Borgia. Església i Poder al Renaixement* ha rebut el premi Grammy Award 2011 en la categoria Best Small Ensemble Performance i el premi al millor disc de música antiga 2011, atorgat per l'International Classical Music Awards (ICMA). Jordi Savall acaba de ser elevat a la categoria de Commandeur des Arts et des Lettres i Chevalier de la Légion d'Honneur pel Ministeri de Cultura francès. Molt recentment ha estat guardonat amb el premi Léonie Sonning Music 2012.

FERRAN SAVALL

Ferran Savall és un músic autodidacte a la recerca de la veu natural. La seva característica essencial és una marcada espontaneïtat a l'hora de cantar: la seva música és fruit del moment i de l'emoció justa, de la seva manera de ser i dels recursos amb els quals compta en aquell precís instant. Les seves interpretacions són sempre úniques i irrepetibles, ja que construeix el seu univers musical en la improvisació, en la música que neix filla de l'espai on es troba i de l'ambient i la gent que l'acompanyen. És per això que és amic d'actuar en espais oberts i improvisats, en cercles íntims on també el públic participa en la creació de l'atmosfera d'on emergirà la seva veu en cant.

Ferran Savall s'inspira en estils musicals diversos com la música *soul*, la música negra, les músiques del món, especialment de la Mediterrània oriental i de l'Índia, així com les músiques antigues i contemporànies, i d'aquí que en el seu repertori hi trobem cançons tradicionals d'arreu interpretades en una interessant mescla d'influències i estils diferents.

Darrerament, junt amb les seves originals improvisacions, Ferran Savall ha fixat alguns textos poètics a les seves composicions. En el seu primer disc, *Mireu el nostre mar* (Alia Vox 2008), s'acompanya en algunes peces del guitarrista Mario Mas, amb qui ja ha actuat en nombroses ocasions.

Manuel Forcano

PEDRO ESTEVAN

Nascut a Sax (Alacant) el 1951, cursà els estudis de percussió al Conservatorio Superior de Música de Madrid i a França (Ais de Provença) estudià percussió contemporània amb Sylvio Gualda i africana amb el mestre senegalès Doudou Ndiaye Rose. També ha estudiat la tècnica de hand-drums amb Glen Vélez.

Membre fundador de l'Orquesta de las nubes i del Grupo de Percusión de Madrid, ha col·laborat amb la Orquesta Nacional de España, RTVE, Sinfónica de Madrid, Gulbenkian de Lisboa, Orchestra of the 18th Century; i amb els grups Koan, Sacqueboutiers de Toulouse, Paul Winter Consort, Camerata Iberia, Ensemble Baroque de Limoges, The Harp Consort, Mudéjar i Orquesta Barroca de Sevilla entre d'altres.

Músic eclèctic, es dedica especialment a la música antiga amb Hespèrion XXI, Le Concert des Nations, Laberintos Ingeniosos i a la música contemporània amb RaraFonía. Ha compost música per Alesio d'Ignacio García May i per La Gran Sultana de Cervantes dirigida per Adolfo Marsillach. Com a solista ha actuat amb la Orquesta de Cámara Nacional de Espanya i amb l'Orquesta Reina Sofia i ha intervingut en diversos muntatges teatrals de Lluís Pasqual, Núria Espert i Adolfo Marsillach. Ha sigut director musical en el muntatge de El Caballero de Olmedo de Lope de Vega, dirigit per Lluís Pasqual.

14 de març de 2012
Vilaweb - vilaweb.cat

Notícies

Dimecres 14.03.2012 14:00

La vuitena edició del Cicle de Música Religiosa de Vic presenta un programa d'excepció

Ees realitzarà del 31 de març al 9 d'abril en espais diversos de la ciutat

Tweet

0

+1

0

M'agrada

L'Institució Puig-Porret, Unnim Obra Social, L'Atlàntida, Centre d'Arts Escèniques d'Osona, l'Ajuntament de Vic i la Comissió de Cultura de les Parròquies de la Pietat, el Carme i Sant Domènec promouen el VIII Cicle de Música Religiosa de la ciutat de Vic, que es realitzarà del 31 de març al 9 d'abril, i oferrirà en espais diversos de la ciutat un conjunt de sis propostes musicals variades, tant en el seu contingut com en el seu format.

El cicle presenta aquest any un programa d'excepció amb una proposta àmplia i de primer nivell internacional. Esdevé un referent cultural i musical del país durant el període de Setmana Santa i una cita ineludible per als amants de la bona música.

Programa

Dissabte, 31 de març, a 2/4 de 9, a la sala Ramon Montanyà de l'Atlàntida, s'inicia el VIII Cicle de Música Religiosa amb el Concert del Mercat del Ram, de la mà de l'Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. Són molt escasses les oportunitats de veure una de les grans formacions del nostre país fora del seu recinte habitual. Per tant, es tracta d'un esdeveniment realment excepcional, amb una selecció dels fragments operístics més destacats, amb especial presència dels que tenen contingut religiós, com l'Stabat Mater de Verdi, el Preludi de Parsifal o el Cor de Peregrins de Tanhauser, de Wagner.

[Segueix a la pàgina següent >](#)

Dimarts, 3 d'abril, a les 8, a la sala Ramon Montanyà, arriba a Vic la ocasió única d'escoltar una obra mestra amb una de les millors formacions internacional, com ho és la Passió segons Sant Mateu, de J.S. Bach, a càrrec de l'Orquestra i Cor del Collegium Vocale Gent, dirigit pel prestigiós director Philippe Herreweghe, un dels especialistes en música barroca més reconeguts a tot el món. L'obra presenta el sofriment i la mort de Crist segons l'evangeli de sant Mateu. Amb una duració de més de dues hores i mitja (en algunes interpretacions més de 3 hores), és l'obra més extensa de l'autor. És una obra central de la música clàssica europea, amb el millor director i els millors intèrprets d'avui. Un concert irrepetible.

Dijous, 5 d'abril a 2/4 de 9, a l'església de la Pietat la soprano Maria Mateu i la contralt Natàlia Chabànova, acompanyades d'un quartet de corda, ofereixen un dels Stabat Mater més coneguts i més divulgats que existeixen, el del compositor barroc Giovanni Battista Pergolesi. El concert es complementa amb una explicació prèvia sobre els orígens de la seqüència de l'Stabat Mater.

Divendres, 6 d'abril, a 2/4 de 9, a la capella de la Pietat, Sebastià Bardolet, tenor, i Miquel Casals, flautes, cornetto i rabec, ens ofereixen un programa que recull cants tradicionals religiosos i fragments del Llibre Vermell de Montserrat, amb el seu habitual rigor interpretatiu i en un espai recollit i agradable

Dissabte, 7 d'abril, a les 6, al Museu Episcopal, tres joves intèrprets, Anna Roca, violí, Mireia Rial, violí i Laia Domènech, violoncel ens ofereixen una proposta original: un concert itinerant que ens porta davant d'algunes peces emblemàtiques del Museu Episcopal de Vic. Una combinació d'Imatge, música i paraula, a partir d'Arcangelo Corelli (1653-1713), Georg Friedrich Händel (1685-1713) i Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), poemes de Màrius Torres i pintura gòtica.

Dilluns, 9 d'abril, a les 6, a l'església de la Pietat, la vuitena edició del Cicle de Música Religiosa de Vic es tanca amb una altra proposta de qualitat contrastada, amb alguns dels intèrprets més destacats del nostre país: el cor Lieder Càmera i el grup instrumental Vespres d'Arnadí. A la primera part, la formació interpretarà obres de Tomás Luis de Victoria (1548-1611) i, la segona part, la dedicaran a dos motets de Johann Sebastian Bach (1685-1750).

RECULL DE PREMSA

20 de març de 2012

In fernem land - infernemland.blog

TEATRE L'ATLÀNTIDA DE
VIC:
31 de març Cor del Gran
Teatre del Liceu

EL DISC DEL MES

* AQUEST MES: FOLLIES DE

13/03/2012

Joaquim, on 26 març 2012 at 9:55 said:

No existeixen les casualitats

[Respon](#)

Josep, on 26 març 2012 at 10:21 said:

El dia 22 ha de ser una jornada de "liceisme". De suport als treballadors, músics i cor del teatre, d'agraïment als directors i cantants que hi participaran desinteressadament i d'omplir a vessar el teatre; cosa que evidentment serà molt desagradable a l'actual direcció, que després de la seva nefasta gestió, estic segur que ha posat totes les traves possibles per a la celebració d'aquest concert, en lloc del de "coros i danses" topic, descafeïnat i sense cap interès que volien imposar.

[Respon](#)

Joaquim, on 26 març 2012 at 14:09 said:

Ho serà Josep, les coses s'estan fent amb moltes ganes, esforços col·lectius i voluntat, no dic amb il·lusió per no semblar massa institucional, però també. El resultat serà esplèndid, n'estic convençut

[Respon](#)

alex, on 26 març 2012 at 10:46 said:

Es un acto más emotivo o simbólico que artístico (por eso me callo y no critico en profundidad la participación como director de Josep Pons que pienso particularmente, no pinta nada en este acto), con algunos artistas solistas cuya participación desinteresada es más que aplaudible

Joaquim, supongo que en la rueda de prensa, se oficializará no solo este Concierto

30 de març de 2012
El 9 Nou

46

EL 9 NOU

CULTURA

Des d'aquest dissabte fins al dilluns de Pasqua, inclou sis concerts de petit i gran format

L'Orquestra i Cor del Liceu obren el 8è Cicle de Música Religiosa de Vic

Vic

Jordi Vilarrodà

Incorporat a última hora a la programació, un concert de l'Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu obrirà aquest dissabte la vuitena edició del Cicle de Música Religiosa de Vic. Fins al dilluns de Pasqua, sis concerts donaran continuïtat a aquest festival, que tindrà un dels seus moments culminants dimarts amb l'actuació del Collegium Vocale Gent, sota la direcció de Philippe Herreweghe, interpretant la *Passió segons sant Mateu*, de Bach. La presència a Vic d'aquesta formació de renom mundial porta Ramon Ferrer, cap de Programació de L'Atlàntida, a afirmar que aquesta és "l'edició més important" que s'ha fet del cicle, per la qualitat de les propostes.

El concert inicial és també excepcional, en la mesura

Ramon Ferrer, Lluís Vila d'Abadal, Anna Erra i Josep M. Riba, en la presentació del cicle a L'Atlàntida

que poques vegades es pot veure l'Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu actuant fora d'aquest escenari.

"S'ha pogut incloure en el cicle perquè el programa inclou algunes peces religioses", explica Lluís Vila

d'Abadal, director de la Fundació L'Atlàntida. Es refereix, en concret, a l'*Stabat Mater* de Giuseppe Verdi

i la *Salve Regina* de l'òpera *Mephistophele* d'Arrigo Boito. El programa també inclou altres fragments d'òperes de Verdi (*La Traviata*, *I vespri siciliani*), Wagner (*Parsifal* i *Tannhäuser*) i Mascagni (*Cavalleria Rusticana*), en les quals destacaran les veus de la soprano Àngels Padró i el tenor José Luis Casanova. L'Orquestra del Liceu està dirigida per José Luis Basso. La programació barreja aquests concerts a L'Atlàntida amb els de més petit format, que acollirà el Museu Episcopal i, sobretot, l'església de la Pietat. Aquí tindrà lloc l'actuació de cloenda, a càrrec de Lieder Camera amb el conjunt musical barroc Les Vespres d'Arnadí.

El Cicle de Música Religiosa va néixer l'any 2004 per una iniciativa de les parròquies de la Pietat, Sant Domènec i el Carme, que va comptar amb el suport inicial de l'Ajuntament de Vic i Caixa Manlleu. Ara és l'obra social d'Unnim qui el patrocina, al costat de la Fundació Puig-Porret.

Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. L'Atlàntida, Sala Ramon Montanyà. Dissabte, 31 de març, 2/4 de 9 vespre.

Una gran 'Passió'

Philippe Herreweghe dirigeix el cor i orquestra del Collegium Vocale Gent, en una versió de la *Passió segons sant Mateu* que és, possiblement, la millor que es pot escoltar al món. Dimarts, 3 d'abril, 8 vespre. L'Atlàntida.

'Stabat Mater'

L'*Stabat Mater* de Giovanni Battista Pergolesi és una peça impressionant. La cantaran Maria Mateu (soprano) i Natàlia Chabànova (contralt), amb un quartet de corda. Dijous, 5 d'abril, 2/4 de 9 vespre. Església de la Pietat.

El 'Llibre Vermell'

El tenor Sebastià Baralet, acompanyat pel flautista Miquel Casals, interpretarà peces del *Llibre Vermell* de Montserrat i altres tradicionals religioses. Divendres, 6 d'abril, 2/4 de 9 vespre. Capella de la Pietat.

Música al museu

Un original concert davant de les peces del Museu Episcopal, amb el jove trio Tritó: Anna Roca -a la foto- i Mireia Rial (violins) i Laia Domènech, violoncel. Dissabte, 7 d'abril, 6 tarda. Museu Episcopal.

De Victòria a Bach

El cor Lieder Camera i el conjunt instrumental Les Vespres d'Arnadí ofereixen obres corals de Tomas Luis de Victòria i Johann Sebastian Bach per tancar el cicle. Dilluns, 9 d'abril, 6 tarda. Església de la Pietat.

30 de març de 2012
El 9 Nou - el9nou.cat

L'Orquestra i el Cor del Liceu obren el 8è Cicle de Música Religiosa de Vic

Ramon Ferrer, Lluís Vila d'Abadal, Anna Erra i Josep M. Riba, a la presentació del cicle

JORDI PUIG

última actualització: 30-03-2012 (17:17)

Jordi Vilarrodà El concert de l'Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu que obre el cicle serà aquest dissabte a 2/4 de 9 del vespre.

Incorporat a última hora a la programació, un concert de l'Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu obrirà aquest dissabte la vuitena edició del Cicle de Música Religiosa de Vic. Fins al dilluns de Pasqua, sis concerts donaran continuïtat a aquest festival, que tindrà un dels seus moments culminants dimarts amb l'actuació del Collegium Vocale Gent, sota la direcció de Philippe Herreweghe, interpretant la Passió segons sant Mateu, de Bach. La presència a Vic d'aquesta formació de renom mundial porta Ramon Ferrer, cap de Programació de L'Atlàntida, a afirmar que aquesta és "l'edició més important" que s'ha fet del cicle, per la qualitat de les propostes".

El concert inicial és també excepcional, en la mesura que poques vegades es pot veure l'Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu actuant fora d'aquest escenari. "S'ha pogut incloure en el cicle perquè el programa inclou algunes peces religioses", explica Lluís Vila d'Abadal, director de la Fundació L'Atlàntida. Es refereix, en concret, a l'Stabat Mater de Giuseppe Verdi i la Salve Regina de l'òpera Mephistophele d'Arrigo Boito. El programa també inclou altres fragments d'òperes de Verdi (La Traviata, I vespri siciliani), Wagner (Parsifal i Tannhäuser) i Mascagni (Cavalleria Rusticana), en les quals destacaran les veus de la soprano Àngels Padró i el tenor José Luis Casanova. L'Orquestra del Liceu està dirigida per José Luis Basso. La programació barreja aquests concerts a L'Atlàntida amb els de més petit format, que acollirà el Museu Episcopal i, sobretot, l'església de la Pietat. Aquí tindrà lloc l'actuació de cloenda, a càrrec de Lieder Camera amb el conjunt musical barroc Les Vespres d'Amadé.

El Cicle de Música Religiosa va néixer l'any 2004 per una iniciativa de les parròquies de la Pietat, Sant Domènec i el Carme, que va comptar amb el suport inicial de l'Ajuntament de Vic i Caixa Manlleu. Ara és l'obra social d'Unnim qui el patrocina, al costat de la Fundació Puig-Porret.

1 d'abril de 2012

Nació Digital - naciodigital.cat

Cultura

Ovidi de Cardona | Actualitzat el 01/04/2012 a les 16:28h

El Liceu visita Vic

El Cor i l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu van ser els encarregats d'inaugurar, el passat dissabte 31 de març, la vuitena edició del Cicle de Música Religiosa de Vic, un dels certàmens musicals més sòlids i interessants de la Catalunya Central, dins el qual

podrem escoltar també, el proper dimarts, ni més ni menys que la monumental 'Passió segons Sant Mateu' de J. S. Bach interpretada pels prestigiosos cor i orquestra del Collegium Vocale Gent, sota la direcció de Philippe Herreweghe; sens dubte, tota una fita musical a les comarques centrals.

El concert ofert per les formacions liceistes, sota la batuta del director titular del cor del Liceu, José Luis Basso, va comptar amb un programa de ressonàncies marcadament religioses elaborat a partir d'una atractiva selecció de cors i obertures operístiques. Com a tret de sortida, van interpretar l' emotiu Preludi del 'Parsifal' wagnerià -sens dubte la pàgina orquestral més inspirada de la vetllada- seguida de l'imponent cor de peregrins de 'Tannhäuser'. Després de l'intensa espiritualitat de les pàgines wagnerianes, veus i orquestra van entonar l'"Stabat Mater" de Giuseppe Verdi, seguit de l'"Obertura" i el conjunt 'La vergine degli angeli' de l'òpera 'I vespri siciliani', així com el cor de les gitanes i els matadors de 'La Traviata'. Després de Verdi va arribar el torn de l'emotiva 'Cavalleria Rusticana' de Pietro Mascagni, obra de la qual s'interpretaren tres passatges, entre els quals el seu cèlebre 'Intermezzo'. Com a peça final, el cor va lluir tota la seva musculatura en el colpidor 'Salve Regina' del 'Mephistofele' d'Arrigo Boito. Els càlids aplaudiments d'un públic que omplia poc més de mitja platea -entre el qual s'hi comptava el director artístic del Liceu, Joan Matabosch- van ser recompensats amb dos populars números verdians: el cor d'esclaus de 'Nabucco' i el cor de gitanos d'"Il Trovatore".

El rendiment del cor liceista fou francament excel·lent en totes les seves intervencions, demostrant un acurat treball en la concertació de les veus i en la regulació de les dinàmiques. L'orquestra va acompanyar puntualment al cor, amb una corda força inspirada i un vent ben conjuntat -exceptuant alguna lleugera estridència del metall greu. Tot plegat, fou dirigit amb aplom i encert pel mestre Basso, qui comptà amb la col·laboració de la soprano Àngles Padró i del tenor José Luis Casanova com a solistes.

En síntesi, una vetllada operística de luxe a la Catalunya endins que cal emmarcar dins la lloable tasca de difusió i programació musical que duen a terme els responsables de L'Atlàntida, el flamant Centre d'Arts Escèniques d'Osona. Per molt anys!

2 d'abril de 2012

El 9 Nou - el9nou.cat

Rango del artículo 2 abr 2012 | El 9 Nou (Osona)

L'orquestra del Liceu, a L'atlàntida

Des del dissabte de Rams fins al dilluns de Pasqua, el vuitè Cicle de Música Religiosa de Vic proposa un total de sis concerts. El primer va tenir lloc aquest dissabte, a la Sala Ramon Montanyà de L'atlàntida, on va actuar l'orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu (a la fotografia). Sota

[Artículo anterior](#)

[Artículo siguiente](#)

24 de setembre de 2012
Nació Digital - naciodigital.cat

Montserrat Caballé: «No tinc cap inconvenient per cantar en català»

La soprano inaugura la temporada de l'Atlàntida de Vic al costat de la seva filla, Montserrat Martí

Montserrat Caballé.

Montserrat Caballé, una de les sopranos més significatives del panorama musical actual, inaugurarà la temporada del teatre Atlàntida de Vic, el proper 5 d'octubre. Ho farà amb la col·laboració de la soprano Montserrat Martí, la seva filla, i amb l'acompanyament al piano de Manuel Burgueras. La diva oferirà un concert amb algunes de les àries més destacades del segle XIX, d'autors com Rossini, Donizetti, Gounod, Puccini, Bizet i Toldrà, entre d'altres.

- En aquest concert, vostè celebrarà el cinquantenari del seu debut a l'òpera. Serà especial?

- Sí, clar. Tot i que els 50 anys són del meu debut al Liceu. Sis anys abans ja vaig cantar al teatre de Reus.

- A més, tindrà la seva filla al costat. ¿Tenen una compenetració especial o és la mateixa que amb la resta de cantants amb qui ha compartit escenari?

- Ens compenetrem molt bé. Ella viu els personatges com els visc jo. Ens han reclamat a molts escenaris d'Europa.

[Segueix a la pàgina següent >](#)

- El resultat és molt bo... diuen els experts.

- Les dues veus i les dues vibracions estan molt ben acoblades. Uns metges d'Alemanya ens van visitar i van arribar a la conclusió que tenim els mateixos decibels. I quan dues veus diferents tenen els mateixos decibels sonen molt bé. Vaja, això diuen... jo no la sento a ella quan canto [riu].

- En quin dels personatges operístics que ha interpretat al llarg de la seva carrera s'ha sentit més identificada?

- N'haig de triar un de 132? No puc! Tots els personatges que he interpretat me'ls he estimat de la mateixa manera.

- La majoria d'àries que interpretarà a Vic són molt conegudes i segur que les ha fet un munt de vegades. N'hi ha alguna que encara li provoqui una emoció especial?

- Són totes molt boniques, amb compositors molt especials i diferents.

- A Vic s'han venut les entrades a un ritme molt alt. El concert ja està pràcticament ple. Què li diria a un públic com l'osonenc, no massa acostumat a l'òpera, perquè vingui a l'Atlàntida?

- Que em faria molta il·lusió que hi fossin. Les obres del concert estan cronològicament molt ben posades. Rossini, Puccini, Bizet... es pot veure l'evolució musical dels compositors a través del segle XIX.

- ¿Creu que ha estat prou reconeguda al seu país, o li ha estat més difícil que la resta de públic europeu?

- També em considero reconeguda al meu país, però sempre he cantat més a fora per qüestió de contractes. És molt diferent que t'ofereixin una òpera amb dues o tres funcions, que un contracte amb el Metropolitan de Nova York per 10 anys, amb obres de 10 funcions per temporada.

- En el repertori, interpreta una part de temes de compositors catalans. Creu que la música del nostre país ha estat poc divulgada?

- Sí.

- Per què?

- Suposo que qui ho havia de fer no ho ha fet.

- Però, els autors catalans – i la música catalana – estan al mateix nivell de qualitat de la resta del repertori?

- Evidentment. Jo vaig oferir un concert a Berlin només amb compositors catalans i va anar molt bé.

- Aquesta petita gira per teatres catalans, ¿es pot interpretar com un comiat, o és que simplement li venia de gust tornar a sentir el públic "propre"?

- De cap manera. No és cap comiat. M'ho van proposar i jo no tinc cap inconvenient en cantar en català. I vaig venir a Catalunya a fer el mateix que estava fent a Suïssa.

25 de setembre de 2012
El 9 Nou

L'Atlàntida de Vic obrirà la temporada, el proper divendres 5 d'octubre, amb l'actuació de la soprano Montserrat Caballé i la seva filla

—també soprano— Montserrat Martí. Aquesta actuació, la primera que fan a Vic conjuntament, inaugura també el segon cicle Grans Concerts 2012/2013,

que enguany portarà a Vic, entre altres, Maria João Pires, el Quartet Gerhardt, Jordi Savall o l'Orquestra i Cor del Liceu.

“El contacte amb la música que estimo és per a mi una necessitat”

Entrevista a Montserrat Caballé, que inaugura temporada a L'Atlàntida amb Montserrat Martí

Vic

Jordi Vilarrodà
El concert s'emmarca en una gira de commemoració dels 50 anys del seu debut al Liceu. No és un comiat dels escenaris?

No, hem volgut fer una gira de celebració del meu debut a Catalunya, tot i que no és del tot cert. Vaig debutar amb l'Òpera de Cambra de Barcelona a Reus, i d'això ja fa 56 anys. Després me'n vaig anar a Suïssa, em vaig quedar a treballar allà i l'any 1962 vaig debutar al Liceu. Ells ho van voler celebrar, i m'ha fet molta il·lusió que altres teatres de Catalunya s'hi afegissin.

Lluny de la retirada, la seva agenda és atapeïda...

La gira és internacional i és llarga: concerts amb piano i amb orquestra, i també òperes, encara que siguin només dues o tres. Aquest any, per exemple, commemorem els 100 anys de la desaparició de Jules Massenet, i vam fer l'òpera *Marie-Magdeleine* a Roma. És un compositor molt conegut però es fan poques obres d'ell excepte la *Manon*. A Vic farem la *Gavotte* d'aquesta òpera.

El contacte amb el públic continua essent una necessitat per a vostè?

Sobretot el contacte amb la música que estimo, a la que he dedicat la meua vida i que m'agrada servir. No oblidem que el veritable rei d'un concert és el músic. Ell és el creador de la meravella que nosaltres hem de servir tan bé com podem. A nosaltres ens pertoca transmetre al públic allò que el compositor ha creat per a ell, no per a un cantant, i això moltes vegades s'oblida. És molt bonic poder tornar a viure la creativitat del compositor, que ens ofereixen la seva història, la seva inspiració.

El concert de Vic el farà amb la seva filla, amb qui ja fa anys que va començar a fer alguns concerts conjunts. Al públic sembla que li continua agradant veure-les juntes...

Els crea curiositat veure la mare i la filla... vam començar a fer-ho quan ens ho van

La soprano Montserrat Caballé, en una actuació al Festival de Peralada, el juliol de 2011

demanar per primera vegada, i a mesura que van passant els temps veus amb sorpresa que en aquest país i en altres llocs ens volen conjuntament. Aquí m'ha sorprès que també ens volguessin juntes... és una il·lusió personal.

Conflueixen dues veus de la família, però d'edats diferents... Què es guanya i què es perd en la veu, amb el pas dels anys?

La veu, neixes amb ella, i a mesura que et fas gran vas

“Si tens prou enteniment, tries el repertori adient a l'edat que tens”

adquirint maduresa. Quan et pentes ja amb cabells blancs, has de procurar que es notin menys a l'escenari (riu) i amb la veu passa una mica el mateix. Hi ha un repertori fet per a veus molt joves i a vegades, si hi ha cantants grans que volen fer el mateix que quan eren joves, se'ls veu el llautó. Si tens prou enteniment, has de pensar que no ets la mateixa que fa 30 anys i escull el repertori adient per a l'edat que tens. No tothom ho sap fer ni és capaç de fer-ho. I tenim la gran sort que els compositors

—els clàssics, els romàntics o els veristes— han fet músiques per a tothom. Es poden preparar noves obres que vagin d'acord amb tu.

Hi ha òpera d'autors contemporanis també. Però després dels postromàntics —autors que vostè coneix tan bé com Richard Strauss— al públic li costa d'entrar-hi...

No, perquè n'hi ha de molt bons però que s'interpreten poc. Ara em ve a la memòria el *boom* que va tenir Gian Carlo Menotti, per exemple, de qui s'han fet òperes a tot el món excepte a Espanya... per això no se'l coneix. Era un compositor modern, d'avantguarda, però ja ha passat a ser clàssic. Hi ha compositors italians, francesos, anglesos, alemanys... Com va dir un gran autor contemporani, la seva música té més ritme que harmonia. Si es fa bé, agrada... però primer t'ha d'agradar a tu, per interpretar-ho: si no, és molt difícil que la serveixis bé. Ah, i també hi ha compositors catalans que veritablement són molt bons! De Jaume Pahissa, per exemple, es va fer una obra molt bonica a Stuttgart, i aquí no s'havia fet, la vaig fer jo després.

Vostè és de Verdi o de Wagner? És com pertànyer a dues religions...

Jo els he fet tots dos. Al començar la carrera, feia sobretot Mozart, Wagner i Strauss, després vaig fer Verdi. Però jo que he fet tantes obres no podria escollir-ne una. El més important, insisteixo, és la sensació d'haver servit bé el compositor, de no haver-lo trait i d'haver cantat tal com ell va compondre, no com tu vols lluir-te.

El món de l'òpera també pateix la crisi i es retallen pressupostos de grans tea-

“De compositors contemporanis n'hi ha de molt bons, i s'interpreten poc”

tres. S'ha vist fins i tot al Liceu...

Al Liceu i a tot arreu.

Perilla el futur de l'òpera, que requereix despesa per la complexitat de les posades en escena?

Això perquè es fa d'aquesta manera. Perquè no es pot fer òpera-concert, com als Estats Units, en la presentació de la Callas, la Sutherland i jo mateixa? Senten la música, les veus, la idea del compositor: ell no va pensar en quins decorats, quins vestits, quines perruques. Però això ja s'ha reduït. A Itàlia o al cen-

De l'antiga Atlàntida a la nova, 20 anys

Vic El 27 d'agost de 1992, Montserrat Caballé va fer el que fins ara ha estat el seu darrer recital a Vic, a l'antiga Atlàntida, a benefici de Metges sense Fronteres. La soprano recorda aquest concert, però sobretot un altre que havia fet anteriorment, l'any 1981 a la catedral de Vic, també benèfic i en aquest cas per Sant Tomàs. Des de llavors que no havia tornat a cantar a Vic. Ho farà el dia 5 d'octubre, ja a L'Atlàntida nova, en un recital compartit amb la seva filla Montserrat Martí, amb qui actua conjuntament des de fa més de 10 anys. Encara hi ha entrades disponibles per a aquest concert, on interpretaran àries i duets de Rossini, Donizetti, Gounod, Massenet, Puccini i Toldrà, entre altres. El preu de les entrades és de 32,28 euros. El cicle Grans Concerts també ofereix abonaments per 3, 5 o les 7 actuacions previstes.

tre d'Europa, ara mateix es fan moltes òperes en versió concert, i això afavoreix que hi vagi la gent que vol escoltar, més que mirar. I estalvia moltes despeses.

El públic jove se sent atret per l'òpera?

Sí, hi ha molta més gent jove a qui els agrada l'òpera que quan jo vaig començar.

Actua ara a Vic després de molt de temps sense fer-ho, però ha sovintejat més els concerts a Ripoll. Té previst tornar-hi?

Ripoll és un lloc molt especial. Allà hi havia un metge meravellós, el doctor Vaquer, que es va proposar fer una residència per a persones amb disminució psíquica. Fins i tot va posar-li el meu nom —Centre Montserrat— quan realment havia de posar-hi el seu. Vaig estar cantant molts anys al monestir en concerts benèfics. Fa poc em van demanar per actuar en un període en què estàvem en festivals d'estiu a l'estranger i això em va impedir d'anar-hi. Després vaig escriure per oferir-me, perquè vaig pensar que l'entitat potser necessitava recursos i em van dir que ja tenien el programa fet, que ja es posarien en contacte. Però des de llavors no ho han tornat a fer... em sap greu no participar-hi, li sóc ben sincera.

RECULL DE PREMSA

1 d'octubre de 2012
Revista 440 Clàssica

El 2010 va comentar a diversos mitjans de comunicació que li agradaria retirar-se en qüestió d'un parell d'anys. Però ja som al 2012 i no ha deixat d'actuar arreu del planeta: el proper 15 de desembre la seva nova gira europea amb el violoncel·lista Antonio Meneses farà parada al Teatre L'Atlàntida de Vic, en el marc del cicle Grans Concerts, i dos dies després al Principal d'Alacant. Estima la música amb la mateixa intensitat amb què fuig de les trampes de la fama. No concedeix entrevistes, però en aquest cas ha fet una excepció per als lectors de 440CLÀSSICA. La pianista Maria João Pires és una estrella fugaç.

TEXT
Jordi Martí

FOTOS
Felix Broede (Deutsche Grammophon)

Tot i la discreció amb què aquesta pianista menuda procura moure's, sempre intentant no fer-se notar gaire, en la carrera artística de Maria João Pires (Lisboa, 1944) no hi falten ni els episodis plens d'encant ni algunes decisions que mostren un caràcter introvertit però fort; una voluntat fèrria que contrasta amb la subtilitat mesurada del seu aclamat i delicat estil interpretatiu.

Quan la nena Pires encara podia dir quina edat tenia mostrant els dits d'una sola mà ja va fer el seu primer recital. Segons recorda, el cuquet musical se li va despertar definitivament als quatre anys, en veure la llegendària violinista francesa Ginette Neveu, acompanyada al piano pel seu germà Jean-Paul: "La meua mare em va dur a un concert a Lisboa de Neveu. Vaig quedar hipnotitzada pel so del violí, que em va remoure emocions enormes a dins. Vam tornar a casa molt tard i me'n vaig anar al llit encara amb tots aquells sentiments immensos, somiant en aquella música que havia estat com un miracle. L'endemà em va despertar la veu del meu germà gran cridant que hi havia hagut un accident aeri a les Açores del qual no hi havia supervivents. Entre els morts hi havia Ginette Neveu

[Segueix a la pàgina següent >](#)

i el seu germà, que l'havia acompanyat aquell vespre al concert", recorda Maria João Pires, que anys després manté la fascinació per aquell episodi. "Les meves oïdes de quatre anys sentien i recollien tots els rumors que circulaven sobre aquell accident tan tràgic: que el violí havia desaparegut sense deixar rastre, que algú l'havia sentit a París però no havia pogut veure res... i constantment sentia el so del seu violí dins meu. Va tenir un efecte tan profund en mi que això va ser el que em va dur a buscar aquells sons també en el piano", afirma la pianista lisboeta.

Explosió en l'aniversari de Beethoven

Com la jove Neveu al seu temps, Pires és avui, ja en plena maduresa, una estrella que brilla amb llum pròpia –tot i que potser involuntàriament– en el firmament de la música clàssica. El salt en la seva projecció internacional el va fer el 1970 amb 26 anys, en guanyar el concurs internacional que es va celebrar a Brussel·les per commemorar els 200 anys del naixement de Ludwig van Beethoven. Ella, tanmateix, considera l'episodi més mediàtic que transcendent: "La competició de Brussel·les no va tenir gens d'influència en la meva carrera. No tinc bons records d'aquella ni de cap altra competició. La influència real en la meva trajectòria va venir després, quan ja tenia al voltant de quaranta anys i vaig conèixer i treballar amb Claudio Abbado al segell Deutsche Grammophon [amb qui Maria João Pires grava des del 1989]. Abans havia enregistrat les sonates completes de Mozart al Japó, i això també va tenir una certa influència en la meva projecció, però crec que tocar amb Abbado ha estat la influència més gran".

La producció discogràfica de Pires és extensa i arriba fins a aquesta mateixa tardor: acaba de publicar els *Concerts per a piano 27 i 20 de Mozart*, amb el vell company Claudio Abbado i la seva Orchestra Mozart de Bolonya. "Considero Abbado més un mestre que un col·lega. Com a conductor de música clàssica ha ensenyat als joves molt més que qualsevol altre músic que jo conegui. Ell veu la música com un vehicle per implicar la vida de tothom, no només el concert amb públic, i estimula i promou la música al servei de la humanitat. Ell és un dels grans músics de la història", conclou.

Tocant sonates de Mozart o Beethoven, els nocturns de Chopin o els impromptus de Schubert –tal com va abordar en el seu hiperreeixit àlbum *Le voyage magnifique* (Deutsche Grammophon, 1998), la pianística de Maria João Pires s'ha definit en general com plena d'una delicadesa ben mancada d'afectació, pura emoció continguda. Veure la suavitat amb què les seves mans sobrevolen les tecles, amb un curiós i petit dofí tatuat al seu canell dret, i escoltar els sons que n'extreu és tota una experiència. Gairebé diríem que toca com si volgués fer-se fonedissa o invisible, a les antípodes d'altres músics de renom que s'inflen a l'escenari tan bon punt detecten les càmeres i el públic.

Escola somiada amb final amarg

En paral·lel als escenaris i les gravacions, l'ensenyament musical ha estat una preocupació constant en la seva vida, i el 1999 va veure realitzat el somni d'aixecar un centre on implantar les seves idees pedagògiques. D'aquesta manera va néixer el Centre Belgaís, instal·lat a la petita

Tocar amb Claudio Abbado ha estat la meva influència més gran de totes

ciutat portuguesa de Castelo Branco: una llar on s'assajava una educació integral mirant d'incorporar valors humanistes i estima envers la natura, i que procurava també matricular nens amb pocs recursos. Va ser en aquest espai compromès on l'any 2001 va gravar *Sonatas 'Quasi una fantasia'* (Deutsche Grammophon), un disc amb tres sonates de Beethoven que va ser –una vegada més– tot un èxit de vendes.

Però la història del Centre Belgaís no va tenir un final feliç. El 2006, quan les retallades públiques en el camp de la cultura encara no havien arribat als límits desastrosos que coneixem avui, els desencontres amb l'administració van fer que Pires abandonés el projecte i fins i tot que marxés del seu país amb un punt d'amargor. La pianista va decidir aleshores instal·lar-se a Lauro de Freitas, una ciutat de l'Estat brasiler de Bahia. És a dir, allunyada dels centres de poder i de les grans capitals del circuit musical internacional, però significativament en un dels racons del món on la música palpita més al carrer; un tros d'Amèrica on la negritud africana ha fet germinar una música exuberant i col·lectiva.

L'Atlàntida 2012-13

Aquesta temporada musical al Teatre L'Atlàntida de Vic es podrà escoltar l'espectacle *Grans cors d'òpera* amb l'Orquestra i el Cor del Gran Teatre del Liceu, amb alguns dels fragments més cèlebres de Giacomo Puccini, Giuseppe Verdi, Gioachino Rossini o Georges Bizet (1 de desembre). Per les dates nadalenques es podrà assistir al *Concert de Nadal*, en què Benet Camps dirà l'Orfeó Vigatà en un concert dedicat al compositor i pedagog Manuel Oltra (25 de desembre) i el *Concert de Cap d'Any*, amb els tradicionals valuos i danses a càrrec de l'Orquestra Simfònica del Vallès dirigida per Xavier Puig (2 de gener). També hi actuarà l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra amb el violinista Gerard Claret (27 de febrer), el prometedor Quartet Gerhard i el mestre Jordi Savall acompanyat del seu fill Ferran (21 d'abril).

Allà s'hi va endur el piano Steinway, i qui sap si hi va poder trobar la calma, el recolliment i la comunió amb la natura que tant apreciava. Sempre atenta a la pedagogia, també s'ha acostat al 'Sistema', el revolucionari programa d'ensenyament musical impulsat a Veneçuela per José Antonio Abreu, i ha treballat en projectes per dur la música a zones desfavorides del Brasil. No obstant això, respecte a les possibilitats i la realitat de l'ensenyament musical manté un discurs entre crític i escèptic: "En termes de pedagogia sempre hi ha nous avenços. Però crec que hem perdut molt del sentit que té l'educació i la música, ja que hem perdut la 'missió

humana' de l'ensenyament, que s'ha substituït pel gran desig de 'fer carrera' i de tenir una recompensa econòmica".

"Ara he agafat un nou càrrec per ensenyar al Queen Elisabeth Music Chapel, a Brussel·les, on estic mirant d'introduir un nou projecte social —continua la pianista, que sembla més disposada a parlar de projectes educatius que de la seva pròpia carrera—, encara tinc la meua casa al Brasil, amb qui mantinc connexions fortes perquè va ser molt acollidor quan vaig haver de deixar el meu propi país. Però a causa dels lligams familiars i de l'ensenyament a Brussel·les, he de passar bona part de l'any a Europa."

Pel Vell Continent la porta aquesta temporada una nova gira que el mes de desembre farà una aturada a Vic i Alacant, i on l'acompanyarà el brasiler Antonio Meneses ("el meu violoncel·lista preferit", assegura ella). En duet, i també sola, interpretarà un programa clàssic d'accent romàntic, amb obres de compositors com Schubert, Brahms i Mendelssohn.

I què ens diu sobre l'etern rumor de la seva retirada? "Sí, eventualment m'agradaria canviar de vida per poder realitzar altres projectes, més enllà de ser una solista al davant del públic. Potser m'estimaria més fer alguna cosa més vinculada amb la missió social de l'artista."

1 d'octubre de 2012

Revista Musical Catalana - revistamusical.cat

REVISTA MUSICAL CATALANA

Actualitat ↓ Òpera Simfònic Coral Contemporània Crítica Internacional

Temporada clàssica de concerts a L'Atlàntida de Vic amb Caballé, Pires i Savall

Publicat per Redaccio el 1 octubre 2012 in Actualitat, Diversos · o Comentaris

Maria João Pires i Antonio Meneses oferiran a Vic l'únic concert a Catalunya de la seva gira conjunta

L'Atlàntida, Centre d'Arts Escèniques d'Osona, inicia el proper octubre la segona edició de Grans Concerts 2012-13/Festival Internacional de Música de Vic amb la voluntat de consolidar-lo com una referència musical del país i cita indispensable per als amants de la música de primer nivell. Hi intervindran primeres figures del panorama musical internacional i nacional, com Maria João Pires, Jordi Savall i Montserrat Caballé, entre d'altres.

[Segueix a la pàgina següent >](#)

1 d'octubre de 2012

Revista Musical Catalana - revistamusical.cat

< Ve de la pàgina anterior

El concert inaugural serà el dia 5 d'octubre (20.30 h) amb una vetllada operística de les sopranos Montserrat Caballé i Montserrat Martí. Mare i filla, acompanyades al piano per Manuel Bruguera, oferiran un recital amb àries i duets de Rossini, Donizetti, Gounod, Puccini, Bizet i Toldrà, entre d'altres. Continuarà la temporada amb una proposta operística de l'Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu el dia 1 de desembre (18 h). Les formacions del Liceu, sota la batuta de Josep Pons, interpretaran cors i fragments d'òpera de Verdi, Bizet, Rossini i Puccini.

La pianista portuguesa Maria João Pires i el violoncel·lista brasiler Antonio Meneses formen duo per oferir la *Sonata Arpeggione* de Schubert, *Tres intermezzi* de Brahms, les *Cançons sense paraules* per a violoncel i piano de Mendelssohn i la *Sonata per a violoncel i piano núm. 1* de Brahms. Serà el 15 de desembre, a les 20.30 h. Aquest concert serà l'únic que oferiran a Catalunya de la gira que realitzaran a final d'any.

Acabarà l'any 2012 el concert del grup nord-americà de gospel The Jackson Singer, liderat per Fitzroy Burroughs, el 22 de desembre (20.30 h). El grup és format per Brian Barnes, Gina Dunn, Denise Holmes, Carolyne Pirulli, Nina Nyembwe i Brad Summers, acompanyats del grup instrumental format per Leon Johnson al piano, Ramani Krishna al baix i Fulgencio Medina a la bateria. Ja al 2013, continuarà el cicle l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra (ONCA) amb Gerard Claret com a violí solista i director. La formació andorrana actuarà el 17 de febrer (18 h) i oferirà diversos *Concerts per a violí i orquestra* de Bach i *Les quatre estacions* d'Antonio Vivaldi. Seguirà la temporada l'apartat dedicat a joves intèrprets: el 8 de març (20.30 h), amb la presència del Quartet Gerhard que és format per Judit Bardolet (violí), Lluís Castán (violí), Miquel Jordà (viola) i Jesús Miralles (violoncel). La jove formació oferirà obres de Bach, Ravel i Schumann.

Jordi Savall, en formació de trio, clourà la temporada clàssica de L'Altàntida de Vic

Finalment, clourà el cicle el violagambista Jordi Savall, que en formació de trio amb Ferran Savall, veu i tiorba, i David Mayoral, percussions, oferirà el programa "Músiques del temps i de l'instant". El concert serà el dia 21 d'abril a les 18 h. Per a més informació, es pot consultar el web www.gransconcertsvic.cat

September 28.
2012 online

RECULL DE PREMSA

5 d'octubre de 2012
El 9 Nou - el9nou.cat

EDICIÓ VALLÈS ORIENTAL | EL 9 TV | TV A LA CARTA | ESPAI OBERT | EDICIÓ PAPER | RSS

5 d'octubre de 2012

EL 9 NOU.CAT

portada | política i societat | economia | cultura i oci | esports | agenda | classificats | fotogaleries

TEXT [1] + -

PUBLICITAT

CONCURS
D'IDEES
DE NEGOCI

i guanya 3.000€

EL 9 FM
92.8

EN DIRECTE
A LA CARTA

PUBLICITAT

HIBRIDITZA'T

DES DE 16.400 €*
* Veure condicions a la web.

EL 9 TV a la carta

De bat a bat
Cesk Freixas, David Oliva,
Josep Ylla-Català i Xavier
Ginesta
03-10-2012
La Terrassa

Montserrat Caballé i la seva filla, Montserrat Martí, obren avui una nova temporada del cicle 'Grans concerts' a l'Atlàntida
Caballé celebra ara el cinquantè aniversari de la primera actuació al Liceu. Les dues sopranos estaran acompanyades per Manuel Burgueras al piano i oferiran un concert amb algunes de les àries més destacades del segle dinou, d'autors com Rossini, Donizetti, Gounod, Puccini, Bizet i Toldrà.

LA FOTOGALERIA

Dansa Alpensina

La Vola crea un cercle de proveïdors propis neutres en CO2
La Vola ha creat el cercle de proveïdors neutres en emissions de CO2, del qual ja formen part quatre empreses d'Osona. Són la copisteria Copier Osona, l'empresa de transports Trans Barcons i l'auditoria Domènec Xicota, de Vic, i la Fusteria Codony, de Manlleu.
05-10-2012 | 10:35

[Segueix a la pàgina següent >](#)

MEMÒRIA. Grans Concerts Vic 2012-2013

28

5 d'octubre de 2012
El 9 Nou – el9nou.cat

[< Ve de la pàgina anterior](#)

Montserrat Caballé i la seva filla, Montserrat Martí, obren avui una nova temporada del cicle 'Grans concerts' a l'Atlàntida

Última actualització: 05-10-2012 (9:57)

Caballé celebra ara el cinquantè aniversari de la primera actuació al Liceu. Les dues sopranos estaran acompanyades per Manuel Burgueras al piano i oferiran un concert amb algunes de les àries més destacades del segle dinou, d'autors com Rossini, Donizetti, Gounod, Puccini, Bizet i Toldrà.

En declaracions a EL 9 FM, Caballé deia que aquest concert li permet retrobar-se amb els autors que més admira.

La soprano barcelonina es mostra sorpresa, i il·lusionada, que Catalunya accepti el duet amb la seva filla, consolidat abans en altres països.

El concert de Montserrat Caballé i Montserrat Martí es farà a la sala Ramon Montanyà i comença a dos quarts de nou del vespre.

5 d'octubre de 2012

El 9 Nou

El recital obrirà la temporada del teatre i el cicle Grans Concerts

Montserrat Caballé i la seva filla esgoten les entrades a L'Atlàntida

Vic

J.V.

La Sala Ramon Montanyà de L'Atlàntida s'omplirà aquest divendres en el concert d'obertura de la temporada, on actuaran la soprano Montserrat Caballé i la seva filla, Montserrat Martí, acompanyades al piano per Manuel Burgueras. Les entrades per aquest concert, que començarà a 2/4 de 9 del vespre, estaven ja pràcticament esgotades dilluns passat.

Montserrat Caballé, que feia 20 anys que no havia actuat a Vic, i Montserrat Martí, que hi actua per primera vegada, interpretaran

un programa amb àries de compositors com Rossini, Donizetti, Gounod, Puccini, Bizet i Toldrà, entre altres.

Montserrat Caballé està fent una gira de concerts per celebrar els 50 anys del seu debut a Catalunya, a l'escenari del Gran Teatre del Liceu. En una entrevista concedida a EL 9 NOU (vegeu l'edició de divendres passat), la soprano es mostrava satisfeta que el públic continuï demanant els concerts conjunts amb la seva filla: "A mesura que van passant els temps veus amb sorpresa que en aquest país i en altres llocs ens volen conjunta-ment... aquí m'ha sorprès que també ens volguessin jun-

tes... és una il·lusió personal.

El recital d'aquest divendres obre també la segona edició del cicle Grans Concerts, la gran aposta de L'Atlàntida per una programació de música clàssica de nivell internacional. En els propers mesos, passaran pel seu escenari l'Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu (1 de desembre), la pianista Maria João Pires i el violoncel·lista Antonio Meneses (15 de desembre), el grup de gospel nord-americà The Jackson Singers (22 de desembre), l'Orquestra Nacional d'Andorra amb el violinista Gerard Claret (17 de febrer), el Quartet Gerhard (8 de març) i Jordi Savall (21 d'abril).

8 d'octubre de 2012
El 9 Nou

Vila d'Abadal renuncia a anar a la llista de CiU i parla de "càstig" de Duran

(Pàgina 4)

Unió relegava l'alcalde de Vic més avall del número 40 de la llista perquè ha tingut una "nul·la" dedicació al Parlament

(Pàgina 3)

Una empresa belga compra Enbasa de Sant Boi i n'assegura la continuïtat

(Pàgina 7)

Un camió bolca un quiosc de l'ONCE a Camprodon i fereix el venedor

(Pàgina 10)

Demanen sis anys de presó per a una exdelegada de Mapfre a Centelles

(Pàgina 16)

El Vic guanya el Maçanet i el Voltregà l'Igualada en el debut a l'OK Lliga

(Pàgina 15) Miguel Induráin adreçant-se al fotògraf d'EL 9 NOU durant la marxa ciclistista al seu pas per Omb

Els ciclistes 'inauguren' l'Eix

Més de 200 ciclistes van participar dissabte a la marxa ciclistista que es va fer per l'Eix Transversal entre Carriera i Caldes de Malavella. Més endà de

pujar estrenar l'asfalt de la nova carretera desdoblada, el principal atractiu de la prova va ser la presència del cinc vegades guanyador del Tour, Miguel

Induráin, que no va parar de firmar autògrafs i fer-se fotos amb la resta de participants. L'home: Lluís Gallifa, de 80 anys, va ser qui va obrir la marxa.

(Pàgina 9)

Prop de mil persones per veure Teresa Forcadell a Vic

Prop de mil persones van assistir dissabte a la conferència de la monja, teòloga i escriptora Teresa Forcadell, que va obrir la temporada del Fòrum de Debats. Hi va fer una rotunda crítica al capitalisme.

(Pàgina 22)

Dues dames de la lírica per obrir temporada a l'Atlàntida

Montserrat Caballé i la seva filla, Montserrat Martí van obrir dissabte la temporada a l'Atlàntida, acompanyades del pianista Manuel Bruguera. Pels 20 anys que Caballé no cantava a Vic.

(Pàgina 37)

Resultat històric dels Sagals a Tarragona

Els Sagals d'Osona van quedar quarts de la jornada de discalco al concurs de castells de Tarragona. El van tornar a descarregar el 4 de 8 i, el repte més difícil, el 5 de 8.

Avant amb EL 9 NOU
El llurament de la col·lecció

serrat
Personal

1. **Abolir el treball** (1977)
2. **La col·lecció dels anys 70** (1984)
3. **Material sexual** (1989)
4. **Com ho fa el sexe** (1994)
5. **El sexe i la política** (1997)
6. **El sexe i la política** (1997)
7. **El sexe i la política** (1997)
8. **El sexe i la política** (1997)
9. **El sexe i la política** (1997)
10. **El sexe i la política** (1997)

Preu: 8,95€

Talla 8

5 d'octubre de 2012
El 9 Nou

Dues dames de la lírica

Montserrat Caballé i Montserrat Martí inauguren la temporada a L'Atlàntida

Montserrat Caballé i Montserrat Martí, divendres en el concert que van oferir a L'Atlàntida, acompanyades pel pianista Manuel Brugueras

Montserrat Caballé (soprano), Montserrat Martí (soprano) i Manuel Brugueras (piano). L'Atlàntida, de Vic. Divendres, 5 d'octubre de 2012.

Vic

Montserrat Rius

La nova temporada de L'Atlàntida s'inaugurava divendres amb un concert de Montserrat Caballé i Montserrat Martí acompanyades al piano per un incondicional Manuel Brugueras. Que la veu de la soprano, amb gairebé 80 anys, no és la mateixa que fa uns quants anys ho sabem tots els que érem allà. Fa uns anys les escoltàvem totes dues en concert, i la veu de Montserrat Martí es difuminava al costat de la de la mare, però aquest cop no va ser així.

El repertori constava d'un seguit d'àries i duos d'òpera d'autors com Rossini, Donizetti, Gounod, Offenbach,

Puccini i Bizet i acabava amb peces d'Eduard Toldrà, Enrique Granados i Jaume Pahissa. Les peces més reeixides i llúides, vocalment parlant, van ser sobretot les cantades per Montserrat Martí, que ha crescut en la veu, ha madurat i els seus *pianissimos* recorden els de la mare. Magnífica va estar en *Je veux vivre* de Roméo et Juliette. L'encaix de totes dues va arribar amb la peça de Léo Delibes que tancava la primera part del concert, *Viens Malika... Dôme épais le jasmin* (*Lakmé*), un dels millors moments del concert juntament amb *Barcarole* (*Les contes d'Hoffmann*), de J. Offenbach, que van cantar a duo. A mesura que aquest avançava s'anava guanyant. La segona part es va iniciar amb dues peces de Puccini —esplèndida Montserrat Martí en el *Vals de Musetta*—. La famosa *Habanera* de Bizet interpretada per Montserrat Caballé va deixar pas a peces de compositors catalans i espanyols. Tot i així, la Caballé és la Caballé, una persona

que omple l'escenari amb la seva presència, que és i es fa propera a l'espectador i que regala moments inoblidables. Amb un repertori cuidat i estudiat per al concert, la soprano coneix les seves limitacions i no s'arrisca.

Amb els bisos, dues peces que van interpretar amb delicadesa i sensibilitat, *El pessebre* de Pau Casals i *L'emigrant* d'Amadeu Vives, i van fer que l'auditori es posés dempeus per acomiadar amb grans aplaudiments les dues grans dames de la lírica. Si bé és cert que les primeres peces que va cantar Montserrat Caballé van fer patir una mica, la seva professionalitat va fer que allà on no hi arribava la veu ho fes l'art escènic i la seva fascinant personalitat que la converteix en un monstre de la lírica que mostra dalt de l'escenari una actitud valenta i encomiable, del tot digne dels aplaudiments rebuts. Una nit per recordar perquè, potser, no es tornarà a repetir l'ocasió de veure-les juntes.

"Potser serà l'última vegada que la veurem"

Vic Dos actes protagonitzats per dones omplien divendres diferents escenaris de Vic. L'Atlàntida era plena, i algunes persones esperaven a la taquilla impacients, per si algú retornava l'entrada. Despertava expectació el concert de Montserrat Caballé i Montserrat Martí. Però també la conferència de Teresa Forcadell: alguns espectadors comentaven que si no haguessin pogut anar al concert no s'haurien perdut la xerrada de la monja. La impressió general era que s'assistia a un acte únic i irreplicable, el comiat de la soprano dels escenaris, "potser serà l'última vegada que la veurem", deia més d'un i una. Ara feia 20 anys que no cantava a Vic.

Diumenge, 14 d'octubre

Forever Young

Trucle després un musical de comèdia

Un musical divertit i tendre per a totes les edats

Escaneja el codi QR des del teu smartphone i visualitza l'espectacle

Compra per internet i estalvia't 1€ per entrada www.atlantidavic.cat

L'Atlàntida Centre d'Art Escènica d'Osona

Departament de Cultura

Generalitat de Catalunya

30 de novembre de 2012
El 9 Nou

EL 9 NOU

CULTURA

41

El músic vigatà presenta les cançons del seu últim disc, amb totes les entrades venudes

'Oh my love' de Quimi Portet arriba divendres a L'Atlàntida

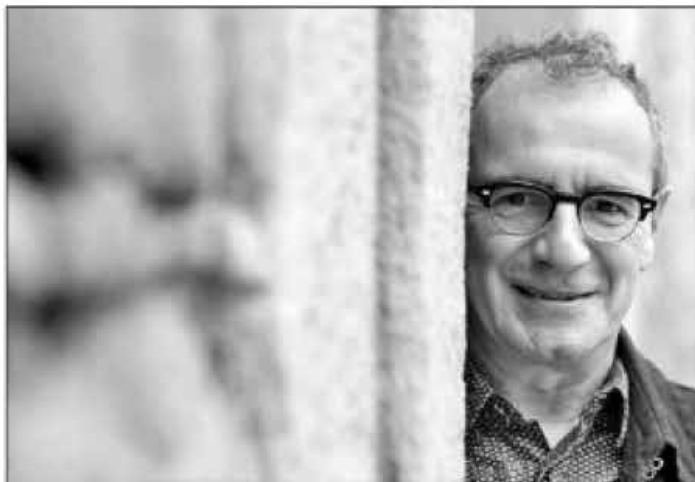
Vic

Jordi Vilarrudà

Amb un rotatge de mig any de concerts, *Oh my love*, el vuitè disc en solitari de Quimi Portet, arriba a Vic. Serà aquest divendres a L'Atlàntida, gairebé amb totes les entrades venudes: una actuació davant del públic més proper que el músic vigatà descriu com "un dels més agradables de les gires", però també dels que li fan sentir més responsabilitat.

Les cançons d'*Oh my love* (Música Global) seran, aproximadament, un terç del repertori del concert, on Quimi Portet revisarà temes de tota la seva trajectòria, tal com li agrada fer: "Les cançons més antigues permeten reinterpretacions, però també ho fem amb les del nou disc". El to de l'últim disc permet que Quimi Portet i la seva fidel banda (Antonio Fidel al baix, Xarxi Oliver a la bateria i Jordi Busquets a les guitarres) puguin retrobar-se amb un so més contundent, que aquest estiu han provat en els festivals amb escenaris oberts.

Quimi Portet transmet la sensació de passar-ho bé, tant als escenaris com als estudis de gravació, amb tota l'experiència acumulada però amb la mateixa espurna d'il·lusió que quan va muntar els Kilimanjaro's o els Kul de Mandril, en els ja llunyans anys 70. "Ho continuo fent perquè m'agrada molt el meu ofici", explica. Després de la gira d'*Oh my love*, que s'acabarà a finals d'aquest any, ja pensa a tornar a tancar-se a l'estudi i compondre cançons per a un proper treball: "És

Quimi Portet, aquest divendres a la plaça de la Catedral de Vic

UNS CONCERTS AMB IRONIA

En directe, cançons i més

Els concerts de Quimi Portet són més que un seguit de cançons. Els comentaris que fa entre tema i tema s'han convertit en un ingredient imprescindible de l'actuació, gràcies a la particular ironia del músic vigatà. "Quan vaig per sortir no sé mai què diré... a vegades m'espanto i tot perquè penso que al cap d'un moment hi seré i no he pensat res, però a la mínima surt la xispa, l'humor", diu. A l'escenari, la banda és un grup d'amics: 33 anys tocant amb Antonio Fidel i 10 amb els altres dos membres.

un any i mig en què ningú m'empenya", diu amb ironia. Inamovible en el seu criteri de no barrejar el procés creatiu i les actuacions en directe, diu que escriure cançons "té quelcom de curatú, d'enfrontar-me amb les

meves limitacions i utilitzar les meves petites habilitats".

Oh my love va sortir a la llum el març d'aquest any, i la gira de concerts va començar al juny. Des de llavors, Quimi Portet ha passat per festivals com el Grec, el

DESCARTA UN DISC EN DIRECTE

Escollint La iaia i Nyandú

Quimi Portet confessa que tota la vida ha estat un autèntic devorador de música, però que ara s'ha tornat més selectiu. Un dels seus habituals informadors és Albert Pla, que ha col·laborat en un tema del nou disc, *Ràdio infern*. Esmenta La iaia -que diumenge tancarà gira del seu primer disc a Vic- entre els seus preferits: "M'agraden molt". I també els llucanesos Nyandú. Això sí, continua essent enemic dels discos en directe, i per això no n'ha fet mai cap: "No m'agradaven ni quan era jove", diu.

PopArb, el Cruïlla Barcelona o l'Acústica de Figueres.

Quimi Portet. *Oh my love*. Sala Ramon Montanyà, L'Atlàntida, Vic. Divendres, 30 de novembre, 2/4 de 9 vespre.

Cançons

Tinc una bèstia a dintre meu "Tots la tenim, la bèstia, pot ser perillosa però també és la part positiva... si no la tinguéssim no ens divertiríem a les festes majors, ni potser ens enamoraríem".

Oh my love "Volia ser tipus éxit d'Eurovisió i va anar evolucionant, barreja ironia i emotivitat melancòlica... i em fa riure que un disc es digui així".

Putes paraules "És com una queixa contra el material que fem servir aquells que ens dediquem a escriure... perquè hi ha moments que es rebel·la: emocions i paraules no acaben de lligar".

Sunny day "Va començar per riure, amb l'observació d'una platja un dia d'estiu, i va acabar en un to més poètic... la primera, la versió per a aplecs, la vam col·locar al final del disc".

Mil nou-cents seixanta-set "Tot hom fa coses del 1968, però del 1967 -quan vaig fer 10 anys- ningú no n'havia parlat i em feia gràcia... hi ha la malenconia del pas del temps".

Fem el ximple "És un intent de recuperació de l'adolescència, un homenatge a aquests moments d'il·lusió... que a vegades és sintètica, però que no deixa de ser agradable".

Correr nou "La canta l'Adrià Puntí... quan l'escribia ja pensava en ell... parla del passat a la seva manera, amb un punt de costumisme".

Vida interior d'un lluc "Cadascun pot interpretar qui és el lluc... en el fons, reflecteix la perplexitat de l'autor davant de l'espècie humana".

Torna l'Orquestra i Cor del Liceu

Dissabte oferiran la segona actuació del cicle Grans Concerts a Vic

Vic

J.V.

L'Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu torna a Vic per segona vegada aquest any. Després de participar, l'abril passat, en el Cicle de Música Religiosa, aquest dissabte ho farà en el de Grans Concerts de L'Atlàntida. La formació, dirigida per Josep Pons, actuarà a la Sala Ramon Montanyà amb un programa que inclou frag-

ments d'obres de Wagner i Verdi (dels quals l'any 2013 es commemora el bicentenari), i peces de Bizet, Borodin, Boito i Mozart. L'Orquestra i Cor del Liceu actuen poques vegades fora de la seva seu. Ara ho fan en el marc d'una gira per cinc ciutats (Lleida, Girona, Manresa, Sant Cugat del Vallès i Vic). "Farem que el Liceu sigui més de tots, anant a visitar-los nosaltres", va dir el seu director, Joan Francesc Marto, en la presen-

tació de la gira.

El cicle Grans Concerts, que va començar amb el concert de Montserrat Caballé i Montserrat Martí, continuarà el dia 15 de desembre amb l'actuació de Maria João Pires, considerada una de les millors pianistes del món.

Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu. Sala Ramon Montanyà. L'Atlàntida, Vic. Dissabte, 1 de desembre, 6 tarda.

L'Orquestra i Cor del Liceu, en el concert del passat any d'abril a L'Atlàntida

1 de desembre de 2012
El 9 Nou - el9nou.cat

Torna a Vic l'Orquestra i Cor del Liceu

última actualització: 01-12-2012 (12:15)

Aquest dissabte oferiran la segona actuació del cicle Grans Concerts a L'Atlàntida. L'audició, amb obres de Wagner i Verdi, és a les 6 de la tarda, a l'auditori Ramon Montanyà.

L'Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu torna a Vic per segona vegada aquest any. Després de participar, l'abril passat, en el Cicle de Música Religiosa, aquest dissabte ho farà en el de Grans Concerts de L'Atlàntida.

La formació, dirigida per Josep Pons, actuarà a la Sala Ramon Montanyà amb un programa que inclou fragments d'obres de Wagner i Verdi (dels quals l'any 2013 es commemora el bicentenari), i peces de Bizet, Borodín, Bolto i Mozart.

L'Orquestra i Cor del Liceu actuen poques vegades fora de la seva seu. Ara ho fan en el marc d'una gira per cinc ciutats (Lleida, Girona, Manresa, Sant Cugat del Vallès i Vic). "Farem que el Liceu sigui més de tots, anant a visitar-los nosaltres", va dir el seu director, Joan Francesc Marco, en la presentació de la gira.

El cicle Grans Concerts, que va començar amb el concert de Montserrat Caballé i Montserrat Martí, continuarà el dia 15 de desembre amb l'actuació de Maria João Pires, considerada una de les millors pianistes del món.

3 de desembre de 2012
El 9 Nou

El Liceu es trasllada a L'Atlàntida

L'Orquestra i Cor del Gran Teatre va omplir, al concert de dissabte

Vic

Montserrat Rius

Sempre paga la pena veure i escoltar una gran orquestra com l'Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu. Dissabte al vespre, a L'Atlàntida de Vic, aquesta formació va oferir un concert dedicat a grans cors d'òpera, una manyaga per l'oïda. Dirigits amb gestos fermes, concisos i dolços, sense estridències, per Josep Pons, la formació va desgranar peces musicals amb temps molt vius i amb molta qualitat artística. Un concert popular on Wagner, Mozart, Bizet, Boito i Borodín –efectista i espectacular el *Príncep Igor*– van bressolar un magnífic i íntim *Stabat Mater* de Verdi.

Àmplia gamma de recur-

sos pel que fa a les veus que arribava en alguns moments a un gran virtuosisme en la coloratura. Timbres, colors i atmosferes sonores que músics i coral, de la mà d'uns mestres com José Luis Basso –director del Cor– i el ja esmentat Josep Pons al front del recital. Ple de gom a gom el teatre, dos bisos van tancar un final d'acte en què els braves es van sentir per tot l'auditori. L'actuació formava part del cicle de Grans Concerts, que continuarà el proper dia 14 de desembre amb la pianista Maria João Pires.

DIJOUS, 'EL TRENCANOUS'

Aquest dijous visita L'Atlàntida la companyia de ballet de David Campos amb

la revisió d'un dels grans clàssics del gènere, *El trencanous*, el conte de Hoffmann amb partitura de Txaiovski. David Campos, que ja havia presentat a Vic un altre clàssic reinterpretat, *Giselle*, s'ha decantat en aquest cas per una coreografia trencadora, envoltant-se de joves ballarins que partien d'una tradició allunyada –culturalment i estèticament– d'aquesta obra.

El viatge de Clara i el *Trencanous* se situa, en aquest muntatge, en l'època natalenca, dóna protagonisme a l'escenografia i se serveix de noves formes i materials. La representació tindrà lloc a les 6 de la tarda, a la Sala Ramon Montanyà. A les 2 del migdia hi haurà també un assaig obert al públic.

RECULL DE PREMSA

12 de desembre de 2012

Vilaweb - vilaweb.cat

Notícies

Dimecres 12.12.2012 20:00

L'Atlàntida acull l'únic concert a Catalunya de la millor pianista del món, Maria João Pires

L'acompanyarà el violoncel·lista Antonio Meneses

 Tweet 0

 Me gusta 0

 +1 0

El dissabte 15 de desembre, a 2/4 de 9 del vespre, la Sala 1 Ramon Montanyà tindrà el privilegi de ser l'únic escenari català que oferirà el concert de la millor pianista del món, Maria João Pires, acompanyada d'un intèrpret d'excepció, el violoncel·lista brasiler, Antonio Meneses. En l'actualitat, Maria João Pires està considerada una de les més destacades intèrprets del piano del món, i el concert de Vic és l'únic que farà a Catalunya, dins la gira que la portarà també a diferents escenaris europeus.

El programa que farà a Vic alternarà peces conjuntes per a piano i violoncel amb altres en les quals la pianista tocarà sola de Schubert, Brahms i Mendelsshon.

Amb aquest concert, L'Atlàntida de Vic segueix la línia iniciada amb el Cicle de Grans Concerts, que ha portat a Vic alguns dels més destacats intèrprets del panorama internacional.

Publicitat

12 de desembre de 2012

Nació Digital - naciodigital.cat

Cultura

Redacció Osona.com | Actualitzat el 12/12/2012 a les 18:37h

Maria João Pires, una de les millors pianistes del món, actua a Vic

La intèrpret portuguesa serà dissabte a l'Atlàntida, acompanyada del violoncel·lista Antonio Meneses.

Maria João Pires està considerada com una de les millors pianistes del món. La intèrpret portuguesa **serà a l'Atlàntida de Vic aquest dissabte**, dia 15 de desembre (20:30 h), acompanyada del destacat violoncel·lista brasiler Antonio Meneses. El programa que farà a Vic alternarà peces conjuntes per a piano i violoncel amb d'altres en les quals la pianista tocarà sola la música de Schubert, Brahms i Mendelsshon.

Aquest és l'únic concert que el duet farà a Catalunya. Una cita ineludible per als amants de la bona música.

El concert s'emmarca en la programació del cicle "**Grans Concerts. Festival Internacional de Música de Vic**".

 Més informació i compra d'entrades

Maria João Pires

Maria João Pires va néixer el dia 23 de juliol de 1944 a Lisboa. La seva primera actuació en públic va ser el 1948. Va estudiar a Portugal amb Camps Coelho i Francine Benoit, i més tard amb Rosl Schmid i Karl Engel, a Alemanya.

Durant quinze anys, ha gravat per al segell Erato, i posteriorment, durant els últims 22 anys, per al segell Deutsche Grammophon.

[Segueix a la pàgina següent >](#)

12 de desembre de 2012
Nació Digital - naciodigital.cat

[< Ve de la pàgina anterior](#)

A la dècada dels 70, Maria João Pires es va consagrar a una reflexió sobre la influència de l'art en la vida, en la comunitat i en l'escola, intentant desenvolupar nous mitjans d'implementació d'aquesta pedagogia a la societat.

Cerca noves formes de comunicació que respectin el desenvolupament de l'individu, com a oposició a la lògica destructora i materialista de la globalització. Maria João Pires ha adoptat aquesta filosofia de l'ensenyament al Japó, Brasil i Europa.

L'any 2005 crea Art Impressions, un grup experimental de teatre, dansa i música, i junts han produït dos projectes: Transmissions, i el 2007, Schubertiade.

Antonio Meneses

Antonio Meneses va néixer a Recife, Brasil. Va estudiar amb el famós violoncel·lista italià Antonio Janigro a Düsseldorf i Stuttgart. El 1977, va obtenir el primer premi a l'International Competition ARD a Munic i el 1982, el primer premi i la Medalla d'Or al Concurs Txaiikovski de Moscou. Ha actuat a les principals capitals d'Europa, Amèrica i Àsia, amb les orquestres més importants, com la Berlin Philharmonic Orchestra, London Symphony, BBC Symphony, Concertgebouw, Vienna Symphony, entre d'altres.

Antonio Meneses és regularment convidat a participar en els grans Festivals entre els quals s'indouen Salzburg, Vienna Festwochen, Berlin Festwochen, Lucerna, Festival d'Estiu de Praga, Mostly Mozart de Nova York, Seattle, Grange de Meslay i el Pau Casals de Puerto Rico, entre d'altres.

Ha dedicat gran part de la seva carrera a la música de cambra col·laborant amb el Vermeer Quartet i l'Emerson Quartet. Actualment, està fent una gira amb Maria João Pires.

Els seus enregistraments més recents inclouen les sis Suites de JS Bach i l'obra completa per a violoncel i piano de Schubert, Schumann y Mendelssohn, amb Gerard Wyss al piano, així com l'obra de Beethoven amb Menahem Pressler.

RECULL DE PREMSA

13 de desembre de 2012

Diari de la Música – diaridelamúsica.com

diaridelamúsica maresme vallès oriental

Una de les recomanacions de la setmana a la Catalunya Central és el concert d'**Éric Vinaixa** [\[web\]](#) que té lloc aquest dijous a les deu del vespre al **Voilà! Cafè Teatre** [\[web\]](#) de Manresa. El cantautor de Miravet visita el Voilà! amb un gran repertori de temes propis i versions de clàssics com els Stones o The Beatles que han marcat la seva carrera musical. Descobreix el seu nou àlbum *La famosa gemma de Galveston* aquest dijous per 6 euros l'entrada anticipada i 9 a taquilla.

Seguim a la capital del Bages però anem ara a l'**Ateneu Cultural Ca La Samsona** [\[web\]](#) que ens duu aquest dissabte els **Amics del Bosc** [\[web\]](#) en concert. El grup de rock'n'roll psicodèlic s'autodescriu com a un conjunt de hooligans de la natura que proposa un so reutilitzat basat en riffs roquers. No et perdís aquesta Rock'n'Roll Psicodèlic Blues Band dissabte 15 de desembre a les vuit del vespre per 5 euros l'entrada i 3 euros els socis.

L'**Ateneu Central d'Olot** [\[facebook\]](#) torna a dur una nova proposta molt interessant a les terres centrals. En aquest cas presenta **Canimas & Ari Gato** en concert. Després d'una intensa gira que ha portat el *Sagrat Cor* per tot Catalunya, ara **Eduard Canimas** [\[myspace\]](#), amb la col·laboració de la cantant Ari Gato, ens ofereixen una nova mirada sonora a les cançons del seu últim treball, així com noves cançons encara no editades. Serà divendres 14 de desembre a les deu de la nit per 5 euros l'entrada.

I l'última recomanació de la setmana és pel concert de la pianista portuguesa **Maria João Pires** [\[info\]](#) i el violoncel·lista brasiler **Antonio Meneses** [\[web\]](#) a l'**Atlàntida de Vic** [\[web\]](#). Maria João Pires considerada una de les més destacades intèrprets del piano del món, farà un únic concert a Catalunya, dins la gira que la portarà també a diferents escenaris europeus. Oportunitat de luxe, aquest dissabte 15 de desembre a dos quarts de nou del vespre amb un preu d'entrada entre els 42 i els 48 euros. DDM

17 de desembre de 2012
El 9 Nou

Íntim i aclaparador

Maria João Pires i Antonio Meneses van omplir L'Atlàntida amb un concert exquisit

Cicle Grans Concerts.
Maria João Pires (piano)
i Antonio Meneses
(violoncel). Obres de
Schubert, Mendelssohn i
Brahms. L'Atlàntida, Vic.
Dissabte, 15 de desembre
de 2012.

Vic

Montserrat Rius

Una figura menuda i aparentment fràgil avança a l'escenari, saluda el públic i s'asseu davant del piano; és Maria João Pires. La precedeix una ombra de gegant que abraça un violoncel, saluda i pren posició a tocar de la pianista; és Antonio Meneses. Uns monstres musicals que són, avui dia, uns dels grans referents de la interpretació de l'escena mundial i que dissabte al vespre a la Sala Ramon Montanyà de L'Atlàntida de Vic, en una actuació superba, ens van deixar sense respiració.

Tots dos parlen el mateix llenguatge, no fan trampes i interpreten les peces amb una perfecta simultaneïtat i complicitat que feia que el concert fos alhora íntim i aclaparador, d'una bellesa inigualable. No hi havia cap mena d'interès exhibicionista entre ells dos, ni tan sols havien de recórrer a cap mena d'estrident virtuosisme, n'hi havia prou amb la comunió de la música

Antonio Meneses i Maria João Pires, amb Victoria Katsyuba, professora de l'Emvic, passant els fulls de la partitura

perquè, de mica en mica, el públic s'anés arraulint a les butaques i es deixés contagiar per una interpretació musical que ben bé semblava sortida del cel. S'encetava la vetllada amb una preciosa *Sonata Arpeggione per a violoncel i piano* D821 de Franz Schubert; després, la pianista en solitari interpretava amb molta sensibilitat *Tres intermezzi op. 117* de Johan Brahms.

La segona part s'iniciava amb una vital i enlluernadora

Cançó sense paraules, de Felix Mendelssohn, i acabava un altre cop i a duo amb Brahms, una pregonia *Sonata n. 1, op. 38*. Dos bisos, entre ells un lluminós i íntim Bach. *Cantabile* en el fraseig del violoncel que acompanyava el piano, ús magistral dels pedals en el piano, toc suau i contingut i potència sonora per part de tots dos adequada a la peça interpretada, virtuosisme net i transparent. Pura, delicada i esplèndida música de cambra embolcallada per

la complicitat i una actitud senzilla dels dos intèrprets.

Queda clar que l'aposta de L'Atlàntida –gairebé plena la Sala Montanyà– per la música de qualitat és un encert, i que la valentia que mostren en temps de crisi en programar-la ho fa encara més encomiable. Ajudar dos grans talents musicals no sempre pot sortir bé, els respectius egos poden malmetre l'acte, però en aquest cas si hi havia egos es van fondre en el diàleg i l'empatia.

La no-Diva

Vic

M.E.

Que un concert per a piano i violoncel ompli L'Atlàntida pot semblar notícia. No ho és tant, però, si com a cap de cartell hi apareix el nom de Maria João Pires, considerada una de les millors pianistes del món. "Aquest serà el concert més important de tota la temporada", apuntava just abans de començar Lluís Vila d'Abadal, gerent de la Fundació L'Atlàntida, satisfet de veure que el cicle de Grans Concerts continua tenint tan bona acollida de públic.

I és que presència de la Pires havia aixecat una gran expectació. Des dels incondicionals, arribats d'arreu del país –aprofitant que aquest és l'únic concert de la gira que ofereix a Catalunya–, fins als que la descobrien per primer cop per constatar, precisament, la total absència de divisme de la reconeguda pianista. En aquest sentit, la mateixa elecció del repertori –bisos inclosos– ja va ser tota una declaració d'intencions, donant bona part del protagonisme al seu company d'escenari, Antonio Meneses, violoncel·lista de prestigi internacional, que va brillar amb llum pròpia. El públic va acabar dispensant llargs aplaudiments –alguns quan no tocava, i tot– a una parella que va repartir magistralitat i senzillesa a parts iguals.

18 de desembre de 2012

Diari d'Andorra - diariandorra.ad

CLÀSSICA | AVANÇAMENT DE PROGRAMACIÓ

L'orquestra, l'últim Yepes, dirigida per Edmond Colomer.

F. GALINDO

L'ONCA interpretarà Bach i Vivaldi a l'Atlàntida d'Osona

REDACCIÓ

Andorra la Vella

A falta que es presenti la programació global per a l'any vinent, algunes de les cites de l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra (ONCA) ja van transcendint, com ara el concert que oferirà al febrer al Teatre l'Atlàntida Centre d'Arts Escèniques d'Osona el diumenge dia 17.

La formació compareixerà amb un repertori que integrarà peces de Johann Sebastian Bach a la primera part del programa i *Les quatre estacions*, de Vivaldi a la segona.

És una de les cites ja anunciades en un calendari que, a banda, incorporarà d'altres que ja formen part de la programació estable de l'ONCA fora de les fronteres del país, com el cicle al Palau. En aquest marc, l'orquestra presentarà diversos programes, entre els quals el centrat en l'obra de Joan Guinjoan, compositor resident l'any vinent al recinte barceloní. En aquest mateix marc, presentaran els programes *Beatles a la barroca* i *De Catalunya a Amèrica*, dedicat a Joan Manén. Al maig intervindran també al cicle coral, amb l'Orfeó Català.

RECULL DE PREMSA

28 de desembre de 2012

El 9 Nou

Carles Mitjà Fotògraf,
professor de fotografia i muntanyenc

L'interpret executava les darreres notes del segon moviment dels *Three Intermezzi, Opus 117* de Johannes Brahms. En acabar, es reclinà immòbil sobre el teclat mentre el silenci de la sala encara jugava amb la vibració de la corda del piano responsable de la darrera nota. Aquest silenci sonor envaïa l'espai i Maria João Pires esperava el temps adient per iniciar el tercer moviment. Es tractava d'un moment senzill però amb una gran càrrega interpretativa. La pianista, immòbil i reclosa amagant la seva cara sobre el teclat, feia que el públic participés de la seva concentració i per extensió, del seu respecte per l'obra de Brahms. De sobte, però, alguns espectadors començaren a aplaudir. La Maria es tombà cap al públic entre sorpresa i contrariada. Fent que no amb el cap, tornà a posar-se de cara al teclat i tot seguit començà l'execució del tercer moviment.

Tot això només durà uns segons al teatre L'Atlàntida de Vic el vespre del 15 de desembre de 2012. Uns segons que trencaren un moment decisiu. No vull fer llenya de la manca de cultura musical del públic, perquè segurament no en són els únics responsables i sí en canvi en són les víctimes. Aquesta manca de cultura musical els ha fet incapaces de gaudir d'aquells moments de plenitud i aïllament que la Maria João Pires ens estava brindant. Fet i fet, la cultura d'una societat té molt a veure amb els esforços i mitjans que aquesta hi esmerci. En paral·lel, també, en la voluntat que cadascú hi posi per adquirir-la. La meua cultura musical és tan limitada que prefereixo gaudir d'aquests moments singulars abans que llançar-me a aplaudir mentre no ho facin els entesos. Digueu-ne pura supervivència però és segur. Per altra banda, el programa especificava que la peça *Three Intermezzi, Opus 117* de Johannes Brahms es compon de tres moviments, *Andante moderato*, *Andante non troppo e con molto espressione* i *Andante con moto*. Per poc que estiguéssim escoltant, quedava clar doncs que encara érem al final del segon moviment.

He assistit a concerts en recintes més reduïts on algú es cuida d'assenyalar quan es pot aplaudir. En llocs així, aquells que no tenim una cultura musical sòlida respirem tranquils sense por de fer un bunyol. Encara que als ulls del neòfit pot semblar una mica jeràrquic, resulta efectiu. També és veri-

tat que en una sala de les dimensions de L'Atlàntida no sembla un mètode aplicable ja que no és segur que enmig de la foscor tots i cadascun dels espectadors puguin veure el mestre de cerimònia. A la sortida del concert, alguns amics comentaven que es tracta d'un problema recurrent. Fins i tot hi ha qui menyspreava els que havien començat a aplaudir, no sense un toc del gremialisme cofoi del *entesos*. Per la meua part, a aquells que trencaren el moment amb els seus aplaudiments prematurs m'atreviria a retreure'ls el no haver estat una mica més murris i haver esperat que algú que hi entenguí ho faci. Encara que només sigui perquè intentar ser conscient de les pròpies limitacions és una bona escola personal.

El problema, però, resta sense resoldre. I si no es resol o almenys es prova de fer-ho, la cultura musical dels assistents als concerts no millorarà i el risc de trencar més moments *màgics* romandrà vigent. Abans de començar qualsevol espectacle, a L'Atlàntida de Vic i a qualsevol altre teatre o auditori

del país, estem acostumats a un seguit de recomanacions que ens pregunten que no fem fotografies ni enregistrem vídeos i que pensem a silenciar els dispositius mòbils durant la sessió. Fins i tot darrerament ens recorden que un accés de tos al públic molesta i desconcentra els intèrprets. Posats a fer i tenint en compte que la tecnologia ja fa anys que ha entrat decididament en aquesta mena de recintes, què tal uns llums indicadors sobre l'arc del prosceni? Vermells mentre dura l'execució de l'obra i verds tan bon punt els espectadors puguin premiar l'interpret amb els seus aplaudiments sense risc d'interrompre res important. Unes senzilles indicacions abans de l'inici de la sessió, després de parlar de la conveniència de desconnectar els telèfons, assegurarien el correcte desenvolupament de l'acte, millorarien la cultura musical del públic i no privarien els actors i intèrprets del caliu del aplaudiments entusiastes dels assistents. Després de l'experiència de dissabte, més d'un es reprimirà les ganes d'aplaudir.

7 de gener de 2013
Vilaweb - vilaweb.cat

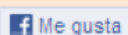
L'Atlàntida presenta la programació del semestre febrer/juliol 2013

0

0

0

Aquest dimarts, 8 de gener, L'Atlàntida presenta la programació del segon semestre febrer/juliol 2013. Es tracta d'una oferta molt variada, singular i de qualitat, que proposa diferents gèneres: música, dansa, teatre, espectacles infantils i màgia. En total, s'han programat 41 espectacles i 45 sessions, entre els quals s'inclou el cicle de Música Religiosa, el Festival de Jazz i el Festival de Grans Concerts 2012/2013, que enguany acollirà 3 concerts. Entre ells s'integra el Quartet Gerhard, una de les revelacions del moment el qual va rebre fa pocs mesos el premi Palau 2012 i, Jordi Savall, una de les personalitats més destacades en el camp de la música antiga, que, amb un repertori excepcional tancarà el cicle.

A més, aquesta temporada, els espectadors podran continuar gaudint de l'humor del cicle de monòlegs, organitzat per Comedy Deluxe, amb alguns personatges com Taxbi Franques i Leo Harlem, entre d'altres. La venda d'entrades i abonaments començarà el 19 de gener, tot i que prèviament es realitzarà una venda en exclusiva pels padrins de L'Atlàntida que s'iniciarà el 8 de gener. A partir del dilluns 14 de gener, els amics de L'Atlàntida també podran comprar abonaments de forma preferent.

La tipologia de l'abonament Lliure continua essent la mateixa: de 3 a 5 espectacles, de 6 a 8 i més de 8. L'abonament de Grans Concerts es reduirà a 3 concerts i, com a novetat, també s'oferirà l'abonament Comedy Deluxe que permet obtenir fins a 13€ de descompte per als monòlegs d'aquest any.

8 de gener de 2013

Agència Catalana de Notícies - acn.cat

AL MINUT

PREVISIONS

Text

Agència Catalana de Notícies

Comunicació | Cultura | Economia | Política | S

08.01.2013 - 15.02 h

El cicle de Música Religiosa i el Festival Grans Concerts són els reclams de la nova programació de l'Atlàntida de Vic

En total, de febrer a juny, es podran veure 41 espectacles diferents

Vic (ACN).- El cicle de Música Religiosa o el Festival de Grans Concerts són alguns dels reclams de la nova programació del Teatre l'Atlàntida de Vic. De febrer a juliol s'han programat 41 espectacles que van des del teatre fins a la música o la dansa i que, segons el cap de programació, Ramon Ferrer, es tracta d'una oferta "ecclèctica, de qualitat i continuista", ja que "la resposta del públic fins ara ha estat bona". L'Atlàntida vol arribar a tots els públics i per això s'hi podrà trobar des de la Traviata de Verdi fins a les Macedònia, passant per un concert de l'Anna Belén. La venda d'entrades s'obrirà al públic el 19 de gener, tot i que a partir d'aquest dimarts els 'padrins' ja podran comprar abonaments.

ALTRES FORMATS DISPONIBLES
D'AQUESTA NOTÍCIA

8 de gener de 2013
324 - 324.cat

EL PORTAL INFORMATIU DE **3** CATALUNYA **24**
Dilluns 14/1/2013 TELEVISIÓ DE CATALUNYA RÀDIO

Actualitat Esports El temps

Catalunya Societat Política Món Economia Tecnologia Oci i cultura Anàlisi

Videos Àudios Enqu

Avui destaquem

TRIVIAL
Un nou repte per a aquesta setmana
Trivial (Edició núm. 145)

Sense "Estrella de la Mort"

Solars "low cost" per

Torna "Po

Catalunya // Osona

M'agrada 0 Tweet 0 +1 0 enviar a un amic Comparteix

El cicle de Música Religiosa i el Festival Grans Concerts són els reclams de la nova programació de l'Atlàntida de Vic

Actualitzat a les 17:00 h 08/01/2013

Vic (ACN).- El cicle de Música Religiosa o el Festival de Grans Concerts són alguns dels reclams de la nova programació del Teatre l'Atlàntida de Vic. De febrer a juliol s'han programat 41 espectacles que van des del teatre fins a la música o la dansa i que, segons el cap de programació, Ramon Ferrer, es tracta d'una oferta "eclectica, de qualitat i continuista", ja que "la resposta del públic fins ara ha estat bona". L'Atlàntida vol arribar a tots els públics i per això s'hi podrà trobar des de la Traviatta de Verdi fins a les Macedònia, passant per un concert de l'Anna Belén. La venda d'entrades s'obrirà al públic el 19 de gener, tot i que a partir d'aquest dimarts els 'padrins' ja podran comprar abonaments.

9 de gener de 2013
Nació Digital - naciodigital.cat

El teatre Atlàntida de Vic continua apostant pels Grans Concerts

Quartet Gerhard i Jordi Savall, grans atractius del cicle. La programació del segon semestre de la temporada ofereix un total de 41 espectacles, amb potents propostes teatrals i musicals, incloses l'òpera i la sarsuela.

Quartet Gerhard. Foto: Web de Quartet Gerhard

El teatre Atlàntida de Vic ha programat 41 espectacles i 45 sessions per al segon semestre de la temporada, que abasta de febrer a juliol del 2013. Es tracta d'una oferta "molt variada, singular i de qualitat", tal com la va qualificar Ramon Ferrer, cap de Programació del centre, en la seva presentació, aquest dimarts. Les propostes inclouen diferents gèneres: música, dansa, teatre, espectacles infantils i màgia.

El gran atractiu de la programació tornarà a ser el **Festival de Grans Concerts**, que enguany acollirà tres propostes de gran nivell internacional, per tal de consolidar el teatre "en el panorama musical català", segons paraules del mateix Ferrer. Entre aquestes hi ha Quartet Gerhard, una de les revelacions del panorama musical, el qual va rebre fa pocs mesos el premi Palau 2012, i Jordi Savall, una de les personalitats més destacades en el camp de la música antiga, que tancarà el cicle amb un repertori excepcional. L'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, amb Gerard Claret com a violi solista, completa la programació.

[Segueix a la pàgina següent >](#)

RECULL DE PREMSA

9 de gener de 2013
Nació Digital - naciodigital.cat

[< Ve de la pàgina anterior](#)

Fins ara, aquest cicle ha comptat amb una mitjana de públic "altíssima", segons Ferrer. "Ens fela por, perquè era una aposta arriscada, però s'ha demostrat que a la comarca hi ha un sostrat cultural important", afegeix. La gran resposta de públic també l'hem de buscar en la tradició musical a Vic, amb una escola de música amb més de 1.000 alumnes, i unes propostes que traspassen les fronteres comarcals, va apuntar Lluís Vila d'Abadal, director general de l'Atlàntida, en la mateixa roda de premsa.

En l'àmbit musical, destacar també el cicle de Música Religiosa, el Festival de Jazz i alguns concerts molt especials, com els d'Ana Belén, Pep Pobleu i Nito Míguera, Gossos i Macedònia, on presentaran el seus respectius darrers discs, i un d'òpera i l'altre de sarsuela ("La Traviata" de Verdi i "Marina" d'Emilio Arrieta). Els dos últims espectacles s'han programat fruit de les demandes que ha rebut el teatre per incloure aquests dos estils musicals. "La Traviata" és una de les obres cabdals de Verdi, que pot agradar fins i tot a gent que no hi entengui gaire", assegura Ferrer.

Pel que fa al teatre, alguns títols també molt atractius, com el "Cyrano de Bergerac", amb una interpretació esplèndida de Pere Arquillué; "Dubte", amb un elenc d'actors de luxe (Rosa Maria Sarda i Ramon Madaula, entre d'altres); i "Sí, primer ministre", amb Carles Canut, Ferran Rafé i Joan Pera. A més, aquesta temporada, els espectadors podran continuar gaudint de la màgia del Mag Lari i de l'humor del cicle de monòlegs, organitzat per Comedy Deluxe, amb alguns personatges com Taxbí Franques i Leo Harlem, entre d'altres.

La venda d'entrades i abonaments començarà el 19 de gener, tot i que prèviament es realitzarà una venda en exclusiva pels padrins de L'Atlàntida, que es va iniciar aquest dimarts, dia 8 de gener. A partir del dilluns 14 de gener, els amics de L'Atlàntida també podran comprar abonaments de forma preferent.

La tipologia de l'abonament lliure continua essent la mateixa: de tres a cinc espectacles, de sis a vuit i més de vuit. L'abonament de Grans Concerts es reduirà a tres concerts i, com a novetat, també s'oferirà l'abonament Comedy Deluxe, que permet obtenir fins a 13 euros de descompte per als monòlegs d'aquest any.

RECULL DE PREMSA

9 de gener de 2013
El 9 Nou – el9nou.cat

La Traviata de Verdi, el Cyrano amb Pere Arquillué, Gossos, Ana Belén o Cesc Gelabert, propostes de L'Atlàntida per al primer semestre

última actualització: 09-01-2013 (18:33)

En total s'han programat 41 espectacles. Les grans apostes són el Cicle de Grans Concerts amb el cicle dels monòlegs de Comedy Deluxe, el cicle de música religiosa i el Festival de Jazz de Vic.

En el primer apartat s'han programat concerts de l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra dirigida per Gerard Claret, el 17 de febrer, el Quartet Gerhard, el 8 de març, i de Jordi Savall, el 21 d'abril. Entre les propostes del cicle de monòlegs destaca 'Acorar' del mallorquí Toni Gomila, el 15 de març, i que va ser ua de les grans revelacions de la temporada passada a Barcelona. Ana Belén el 9 de març i Gossos, el 24 de maig destaquen en l'apartat musical d'una programació pensada en convertir l'Atlàntida en un dels escenaris de referència a Catalunya.

La programació de l'Atlàntida comença el 10 de febrer amb Barceona Ballet, un espectacle de dansa d'Àngel Corella. Pel què fa a obres teatrals, s'ha programa "Cyrano de Bergerac", el 23 i 24 de febrer, dirigida per Oriol Broggi i interpretada per Pere Arquillué. També es podrà veure "Dubte", amb Ramon Madaula, i dirigida per Silvia Munt

10 de gener de 2013
Més Osona – mesosona.cat

L'Atlàntida presenta la programació del primer semestre del 2013

Aquest dimarts, L'Atlàntida va presentar la programació del segon semestre febrer/juliol 2013. Es tracta d'una oferta molt variada, singular i de qualitat, que proposa diferents gèneres: música, dansa, teatre, espectacles infantils i màgia.

En total, s'han programat 41 espectacles i 45 sessions, entre els quals s'inclou el cicle de Música Religiosa, el Festival de Jazz i el Festival de Grans Concerts 2012/2013, que enguany acollirà 3 concerts.

Entre ells s'integra el Quartet Gerhard, una de les revelacions del moment el qual va rebre fa pocs mesos el premi Palau 2012 i, Jordi Savall, una de les personalitats més destacades en el camp de la música antiga, que, amb un repertori excepcional tancarà el cicle.

A més, aquesta temporada, els espectadors podran continuar gaudint de l'humor del cicle de monòlegs, organitzat per Comedy Deluxe, amb alguns personatges com Taxbi Franques i Leo Harlem, entre d'altres.

La venda d'entrades i abonaments començarà el 19 de gener, tot i que prèviament es realitzarà una venda en exclusiva pels padrins de L'Atlàntida que s'iniciarà el 8 de gener. A partir del dilluns 14 de gener, els amics de L'Atlàntida també podran comprar abonaments de forma preferent.

La tipologia de l'abonament Lliure continua essent la mateixa: de 3 a 5 espectacles, de 6 a 8 i més de 8. L'abonament de Grans Concerts es reduirà a 3 concerts i, com a novetat, també s'oferirà l'abonament Comedy Deluxe que permet obtenir fins a 13€ de descompte per als monòlegs d'aquest any.

10 de gener de 2013
El 9 Nou

La música clàssica es consolida com la gran aposta de L'Atlàntida de Vic en el segon semestre d'aquesta temporada. A la presència de Jordi Savall o el

Quartet Gerhard en el cicle de Grans Concerts s'hi suma el retorn de l'òpera amb 'La Traviata', el de l'Orquestra de Cambra de Vic i el d'altres forma-

cions que donen oportunitat a joves intèrprets. La clàssica és també l'àmbit del Club Pro Música, una nova iniciativa de mecenatge.

L'Atlàntida reforça l'aposta per la música clàssica en la programació

El retorn de l'òpera i el protagonisme de les joves orquestres s'afegeixen als Grans Concerts

Vic

Jordi Vilarrodà

La música clàssica es consolida com a fet diferencial de L'Atlàntida en el panorama dels grans teatres de Catalunya. La bona resposta del públic a aquestes propostes es veurà recompensada en la programació del primer semestre del 2013: fins a 13 actuacions es poden incloure en aquesta etiqueta.

El cicle Grans Concerts continua amb les ja anunciades actuacions de l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra i el violinista Gerard Claret (17 de febrer), el jove i premiat Quartet Gerhard amb Judit Bardelet al violí (8 de març) i Jordi Savall com a gran nom (21 d'abril). Però n'hi ha més: l'òpera retornarà el 5 de maig amb *La Traviata* de Verdi, en versió de La Simfònica del Vallès i Amics de l'Òpera de Sabadell, "perquè la gent ho demanava", diu Lluís Vila d'Abadal, director general de la Fundació L'Atlàntida, tot i l'esforç econòmic a què obliga: "L'òpera és cara, i està una mica subvencionada, però no gaire... això no es pot compensar apujant el preu de les entrades i repercutint-ho a l'espectador", diu Vila d'Abadal. Després de l'èxit de *Cançó d'amor i de guerra* l'any passat, també torna la sarsuela amb *Marina*. Curi-

D'esquerra a dreta, Lluís Vila d'Abadal, Joan López i Ramon Ferrer, en la presentació de la programació a L'Atlàntida

osament, el llibret d'aquesta sarsuela estrenada el 1855 era d'un vigatà, Francesc Camprodon.

El 9è Cicle de Música Religiosa, que tindrà lloc per Setmana Santa, significarà també el retorn de l'Orquestra de Cambra de Vic. La formació de joves músics dirigida per Jordi Mora, que no actuava des de fa dos anys, oferirà el concert del Mercat del Ram, el 23 de març. Aquest cicle es manté amb cinc concerts, tot i que no

amb primeres figures mundials com l'any passat: "És el programa d'un any de crisi, no podem estirar més el braç que la màniga", reconeix Vila d'Abadal. L'OCV, que tornarà a actuar el 16 de juny, no és l'única orquestra d'aquestes característiques que passaran per L'Atlàntida: la Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC) hi actuarà el 7 de juliol sota la batuta de Jordi Pons, director musical del Liceu, i els alevins de la JONC també hauran passat

per l'Auditori Joaquim Mado deu el 29 de juny. L'Esmuc (Escola Superior de Música de Catalunya) hi portarà el Gran Conjunt d'Antiga, un grup que reproduceix la música del segle XVIII amb instruments originals i sense direcció (1 de març) i també els futurs valors de l'Escola de Flamenc (12 de juliol). Aquest mateix mes també està previst que L'Atlàntida torni a acollir el Festival Internacional de Música de Cantonigròs.

El Club Pro Música, nou camí per al mecenatge

Vic

J.V.

El Club Pro Música és la nova iniciativa que s'ha impulsat des de la Fundació L'Atlàntida per augmentar la implicació del públic en el dia a dia del Centre d'Arts Escèniques d'Osona. Els seus integrants vénen a ser un grup d'espectadors-mecenes "que estimen la música i prenen un cert compromís perquè es pugui programar", diu Lluís Vila d'Abadal. D'entrada, adquireixen dos abonaments -per al cicle de Grans Concerts i per al de Música Religiosa- i en alguns casos hi aporten "una mica més". Ajudar L'Atlàntida a buscar recursos també forma part de la seva activitat, que segueix models ja aplicats en altres teatres, com el de la Sociedad Filarmónica de Bilbao.

La vintena de persones que formen part ara mateix del Club Pro Música reben a canvi unes activitats especialment organitzades per a ells: de moment s'ha fet una visita al Palau de la Música i una altra al Liceu, *personalitzades* i amb contacte directe amb responsables d'aquestes institucions. Per formar-ne part, cal adreçar-se a la mateixa Atlàntida.

11 de gener de 2013
El Punt Avui

AGENDAD'AUTOR M.M.

Música d'alta volada a Vic

El Teatre l'Atlàntida de Vic ha programat fins a 41 espectacles per al període de febrer a juliol: teatre, música i dansa. En el conjunt, però, destaquen dues convocatòries musicals amb força grapa. D'una banda, les noves propostes per a 2013 del Festival de Grans Concerts, que ja està a la segona edició. De l'altra, el cicle de Música Religiosa. El Festival de Grans Concerts es reprèn el 17 de febrer amb Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra i Gerard Claret com a violí solista. En aquesta edició s'ha creat també un espai dedicat als joves intèrprets emergents, i en aquesta ocasió s'ha programat una actuació del Quartet Gerhard, una formació de corda. Ells actuaran el 8 de març. L'actuació que tancarà el festival és la de Jordi Savall, amb *Músiques del temps i de l'instant*, el 21 d'abril. Pel que fa al IX Cicle de Música Religiosa, el programa va del 16 al 30 de març. En total, seran cinc actuacions: *Unint veus del nord i veus del sud*, Cor Tapiola i Cor Infantil Orfeó Català (16 de març); *Concert Mercat del Ram. Cicle La Catedral de les Cantates*, Orquestra de Cambra de Vic (23 de març); *Stabat Mater: dels Dolors al contemporani*, Coral Canigó (25 de març); *Colpa, pentimento e grazia. Obres de Vivaldi, Scarlatti i Corselli*, amb Jordi Domènech i *Vespres d'Arnadi* (28 de març), i *Peces de Museu. Recorregut pel Museu Episcopal*, del Trio Instrumental: Miquel Casals, Jordi Macaya i Lluís Soler (30 de març).

FESTIVAL DE GRANS CONCERTS

Vic, 17 de febrer, 8 de març i 21 d'abril

Web: www.gransconcertsvic.cat

IX CICLE DE MÚSICA RELIGIOSA

Vic, del 16 al 30 de març

Web: www.musicareligiosa.cat

Gran Concert Savall actua el 21 d'abril. VÍDEO CHAMI A

RECULL DE PREMSA

25 de gener de 2013
Vilaweb - vilaweb.cat

notícies Divendres 25.01.2013 10:00

L'Atlàntida tanca amb un 81% d'ocupació el primer semestre de la temporada 2012-2013

El Cicle de Grans Concerts ha tingut un 99% d'ocupació

+ 0 0 0 0

Tweet 1 +1 0 Me gusta 0

Durant el primer semestre de la tercera temporada (2012/2013), L'Atlàntida ha tingut una mitjana del 81% d'ocupació, gairebé un 2% més del total d'ocupació del semestre setembre 2011 - gener 2012. L'aforament de les 32 funcions que s'han realitzat al llarg dels 5 mesos, suma un total de 19.994 localitats, de les quals se n'han ocupat 16.196.

Els espectacles amb més èxit han estat els relacionats amb el teatre, amb un percentatge d'ocupació del 86,45%. Obres com Incendis i les dues sessions de la Família Irreal han estat els espectacles estrella, i han esgotat totes les localitats disponibles setmanes abans de l'actuació.

La música ha estat el segon gènere més venut del semestre, amb un total del 82,42% d'ocupació. Els concerts del Cicle de Grans Concerts, entre ells el concert de Montserrat Caballé, The Jackson Singers i Maria Joao Pires, han tingut una excel·lent resposta entre el públic amb una ocupació de fins al 99% de la sala.

Els espectacles familiars estan situats en l'última posició de les vendes del semestre amb un 74,35% d'ocupació. Tot i així, cal tenir en compte la gran expectació i èxit rotund que van tenir les 3 sessions de l'espectacle Splenda que van aconseguir un 92,33% d'ocupació total.

Per últim, cal destacar l'únic espectacle de dansa que s'ha realitzat durant el semestre, El trencanous amb una ocupació del 94,13%.

Les vendes realitzades a través de web de L'Atlàntida ha augmentat considerablement i han arribat a un 57% del total de les vendes realitzades, cosa que evidencia el bon funcionament de la pàgina i la satisfacció del client pel descompte a Internet. El 43% restant de les vendes s'ha realitzat a través de les taquilles del teatre.

En comparació amb el primer semestre de la temporada 2011-2012 les vendes per internet han augmentat un 27,6%.

Finalment, respecte als amics i padrins, la base de dades ha crescut en més de 400 persones des del mes de setembre.

Publicitat

El Compte Expansió presenta:

Entrevistes sobre el canvi, amb Luís Figo i Luis Enrique.

Veure entrevista completa

Sabadell

Facebook

VilaWeb en Facebook

Me gusta 35.607

27 de gener de 2013
Nació Digital - naciodigital.cat

L'ocupació del teatre L'Atlàntida de Vic continua creixent tot i la crisi

L'equipament tanca el semestre amb el 81% de les localitats venudes, una xifra per sobre de la mitjana catalana i amb una tendència positiva que el diferencia de la resta del país.

Foto: Albert Alemany

Durant el primer semestre de la tercera temporada 2012/2013, el teatre Atlàntida de Vic ha tingut una mitjana del 81% d'ocupació, gairebé un 2% més del total del semestre setembre 2011 - gener 2012. L'aforament de les 32 funcions que s'han realitzat al llarg dels cinc mesos suma un total de 19.994 localitats, de les quals se n'han ocupat 16.196.

Aquest petit increment és significatiu per dues raons: situa l'ocupació de L'Atlàntida lleugerament per sobre de la mitjana catalana i l'equipament continua guanyant públic, mentre la majoria dels teatres catalans en van perdent. "Amb la crisi, els teatres catalans es van aguantar fins a mitjans de 2012. A partir de llavors, l'ocupació va començar a baixar. No és el nostre cas", comenta Ramon Ferrer, cap de Programació de l'Atlàntida.

Per explicar aquesta tendència continuada a l'alça, Ferrer argumenta que la població osonenca "té un índex cultural molt alt". "A més, el teatre és nou i encara hi ha gent que ve per primera vegada, encara anem creixent", afegeix.

[Segueix a la pàgina següent >](#)

RECULL DE PREMSA

27 de gener de 2013
Nació Digital - naciodigital.cat

[< Ve de la pàgina anterior](#)

Els espectacles amb més èxit han estat aquells relacionats amb el teatre, amb un percentatge d'ocupació del 86,45%. Obres com "Incendis" i les dues sessions de la "Família Irreal" han estat els espectacles estrella, esgotant totes les localitats disponibles setmanes abans de l'actuació.

La música ha estat el segon gènere més venut del semestre, assolit un total del 82,42% d'ocupació. Els concerts del Cicle de Grans Concerts, entre ells els de Montserrat Caballé, The Jackson Singers i Maria Joao Pires, han tingut una excel·lent resposta entre el públic català, aconseguint una ocupació de fins el 99% de la sala. "L'oferta musical, sobretot de la música clàssica, té una gran acollida perquè ens diferenciem d'altres teatre propers, com el de Sant Cugat o Manresa, amb una oferta arriscada però única i de molta qualitat", explica Ferrer. "En aquest àmbit, rebem molta gent de fora de la comarca", conclou.

Els espectacles familiars estan situats en l'última posició de les vendes del semestre amb un 74,35% d'ocupació. Tot i així, cal tenir en compte la gran expectació i èxit rotund que van tenir les tres sessions de l'espectacle "Splenda" que van aconseguir un 92,33% d'ocupació total.

Per últim, cal destacar l'únic espectacle de dansa que s'ha realitzat durant el semestre, "El trencanous" amb una ocupació del 94,13%.

	AFORAMENT	ASSISTENTS	% OCUPACIÓ
TEATRE	5462	4722	86,45
MÚSICA	6938	5718	82,42
FAMILIARS	6148	4571	74,35
DANSA	800	753	94,13

Increment espectacular de la venda per Internet

Les vendes realitzades a través del [web de L'Atlàntida](#) ha augmentat considerablement, arribant a un 57% del total de les vendes realitzades, la qual cosa evidencia el bon funcionament del servei i la satisfacció del client al gaudir del descompte per Internet. El 43% restant de les vendes s'ha realitzat a través de les taquilles del teatre.

En comparació amb el primer semestre de la temporada 2011-2012, les vendes per internet han augmentat un 27,6%.

Finalment, respecte als amics i padrins, la base de dades ha crescut en més de 400 persones des del mes de setembre.

12 de febrer de 2013
Nació Digital - naciodigital.cat

Gerard Claret reprèn el cicle de Grans Concerts a l'Atlàntida

Un conte musical completa l'oferta del cap de setmana.

Torna el **Festival de Grans Concerts** a l'Atlàntida de Vic. Serà aquest diumenge, 17 de febrer, a les 6 h, a la Sala 1 Ramon Montanyà, amb l'actuació de l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, amb Gerard Claret. L'orquestra oferirà "Les quatre estacions", de Vivaldi, i "Concerts per a violí i orquestra", de J.S. Bach.

El prestigiós músic Gerard Claret actua com a director i violí solista, al front de la seva orquestra, amb un repertori de lluïment, ben conegut pel públic per la qualitat dels seus compositors. Partitures que exigeixen al violí solista un grau excepcional de qualitat sonora i d'exquisidesa tècnica.

La programació del cap de setmana a l'Atlàntida es completarà el diumenge 17 de febrer, a les 12 h, a la Sala 2 Joaquim Maideu, on es podrà veure "Capsa de curculles", un conte musical representat amb kamishibai o teatre de paper japonès. És un espectacle recomanat a partir de 3 anys on la protagonista és la Sakura, qui troba diferents objectes que les onades han deixat a la sorra de la platja. Gràcies al seu enginy i l'ajut de l'àvia Yoshi, convertirà les troballes en singulars instruments musicals i resoldrà un enigma sorgit d'una antiga llegenda japonesa.

-2°C 10°C
-1°C 11°C
-2°C 14°C

17/02

Les quatre estacions de Vivaldi

Gerard Claret

Diumenge, 17 de febrer
A les 6h
Sala 1 Ramon Montanyà

Grans Concerts 2013/2014
Festival Internacional de Música de Vic

el nou concepte de salut

14 de febrer de 2013
Bon dia (diari andorrà)

ORQUESTRA

L'ONCA, a Sant Cugat i a Vic

REDACCIÓ
ANDORRA LA VELLA

L'ONCA actuarà demà a l'auditori de Sant Cugat del Vallès. Amb l'orquestra tocaran solistes de Sant Cugat i Gerard Claret interpretarà *Les quatre estacions*. I diumenge, dia 17, l'ONCA oferirà un recital de Bach i Vivaldi, en el marc del Festival internacional de música de Vic, amb Claret com a solista. ■

14 de febrer de 2012
Mes Andorra (diari andorrà)

MÚSICA CLÀSSICA

Doble actuació de l'ONCA a Sant Cugat del Vallès i Vic

L'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra actuarà demà, a les nou del vespre, al Teatre-Auditori Sant Cugat en un concert fruit del conveni de col·laboració entre la fundació andorrana i el teatre val·lesà, i ho farà també diumenge, a les sis de la tarda, al Festival Internacional de música de Vic, convidada pel Centre d'Arts Escèniques d'Osona, segons va recordar ahir la Fundació ONCA, el patronat de la qual el formen el Govern i la Fundació Crèdit Andorrà.

El primer concert, Solistes de Sant Cugat, és una proposta que vol oferir al públic un programa interpretat per artistes musicals vinculats al territori, amb Júlia Farrés-Llongueras (soprano), Patrícia de No (flauta) i Gerard Claret (violí) com a solistes. El programa començarà amb *Les quatre estacions* d'Antonio Vivaldi, interpretades per l'ONCA i pel seu solista Gerard Claret. En la segona part del programa s'interpretaran quatre obres de compositors del segle XVIII. Primer, dues àries de Mozart:

Deh, vieni non tardar, de l'òpera *Les noces de Figaro*, i *Ruhe sanft, mein holden Leben*, de l'òpera *Zaide*, a càrrec de Júlia Farrés-Llongueras. El concert continuarà amb el *Concert per a flauta i orquestra de cordes en mi menor* de Franz Benda a càrrec de Patrícia de No i, per acabar, les dues solistes interpretaran *Der Hirt auf dem Felse, D. 965* de Franz Schubert.

El segon concert s'emmarca en la programació Grans concerts 2012-2013 del festival vigatà, amb un programa dedicat al violí com a instrument solista i la interpretació del concertino director de l'ONCA, Gerard Claret. El programa començarà amb dues peces del repertori per a violí de Johann Sebastian Bach: el *Concert per a violí i orquestra núm. 1 en la menor BWV 1041* i el *Concert per a violí i orquestra núm. 2 en mi major BWV 1042*. A la segona part, l'ONCA oferirà *Les quatre estacions* de Vivaldi.

Redacció // Andorra la Vella
@mes_andorra

RECULL DE PREMSA

14 de febrer de 2013
Vilaweb - vilaweb.cat

Notícies

Dijous 14.02.2013 20:00

Les quatre estacions, de Vivaldi, aquest cap de setmana a l'Atlàntida

L'espectacle infantil "Capsa de curculles" i un de monòlegs completen el programa

Tweet

1

+1

0

Me gusta

0

Diumenge 17 de febrer, a les 6 de la tarda, l'Atlàntida acull Les quatre estacions, de Vivaldi i Concerts per violí i orquestra, de J.S. Bach. Un concert emmarcat dins de Grans Concerts 2012/2013. Festival Internacional de Música de Vic. El prestigiós músic Gerard Claret actua com a director i violí solista, al front de la seva orquestra Nacional d'Andorra amb un repertori de lluïment, ben conegut pel públic per la qualitat dels seus compositors. Partitures que exigeixen al violí solista un grau excepcional de qualitat sonora i d'exquisidesa tècnica.

Diumenge 17 de febrer, a les 12 del migdia, a la sala Joaquim Maideu, Capsa de curculles, un conte musical representat amb kamishibai o teatre de paper japonès. És un espectacle recomanat a partir de 3 anys on la protagonista és la Sakura, qui troba diferents objectes que les onades han deixat a la sorra de la platja. Gràcies al seu enginy i l'ajut de l'àvia Yoshi, convertirà les troballes en singulars instruments musicals i resoldrà un enigma sorgit d'una antiga llegenda japonesa.

Dissabte 16 de febrer, a 2/4 de 9 del vespre, a la sala Ramon Montanyà, Els més buscats: Txabi Franquesa i Tomás García. Dos grans monologuistes que faran riure al públic com mai. Txabi Franquesa es defineix com un artista alternatiu, el seu espectacle és fresc i innovador i barreja música i humor. Tomás García és un dels còmics més joves del circuit de comèdia. El seu és un humor sense complexos i apte per a tots els públics.

Publicitat

Facebook

VilaWeb en Facebook

Me gusta 35.951

15 de febrer de 2013
El 9 Nou

L'Atlàntida continua aquest diumenge el cicle de Grans Concerts Vivaldi a Vic, amb Gerard Claret i l'Orquestra Nacional d'Andorra

Vic

J.V.

Un programa agraït, amb Bach i Vivaldi, servirà diumenge com a carta de presentació a Vic de l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra (ONCA). La formació, que fins ara no havia actuat mai a la ciutat, hi arriba de la mà d'un músic que hi ha tingut una llarga vinculació, el violinista Gerard Claret. Ell serà el concertino i director de l'orquestra en aquesta actuació, que forma part del cicle de Grans Concerts de L'Atlàntida.

L'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, creada ara fa 20 anys pel govern del Principat i dirigida des del primer moment per Gerard Claret, oferirà un programa de peces conegudes, un repertori *agraït* per al gran públic tot i que això no vulgui dir que és exempt de dificultat. En la primera part, interpretarà els *Concerts per a violí i orquestra* número 1 i 2 de Johann Sebastian Bach, i en

Els germans Claret, una llarga relació amb Vic

Vic Gerard Claret i el seu germà Lluís, reconegut violoncellista, tenen una llarga vinculació amb Vic, que es remunta a l'any 1981 quan va començar el Curs Internacional de Música de la ciutat. Els dos germans en van ser professors durant anys, juntament amb el pianista Albert Attenelle. En aquell moment, integraven el Trio Barcelona, una formació que destacava extraordinàriament pel seu nivell. Aquesta vinculació s'ha traduït en nombroses actuacions a Vic. A la fotografia, Gerard Claret (a l'esquerra) en un concert amb l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, l'any 2008.

la segona, *Les quatre estacions* d'Antonio Vivaldi. Dues peces barroques per a les

quals l'orquestra es presenta en la seva formació de cambra, és a dir, una quinzena

d'instruments de corda més un clavicèmbal. Des de l'any 2006, l'ONCA disposa també d'un conjunt clàssic, amb Marzio Conti com a director principal, per als concerts en què es requereix un format simfònic.

Ser l'orquestra nacional d'un petit país com Andorra no ha impedit que la formació hagi destacat a escala internacional, amb presència habitual en festivals internacionals i actuacions sota

Interpretaran 'Les quatre estacions' i dos concerts de Bach

la batuta de grans directors (entre ells, Yehudi Menuhin). Ha obtingut premis per enregistraments com el CD *Casals / Montsalvatge / Toldrà*, amb peces dels tres compositors catalans. El seu repertori és molt ampli, i inclou compositors contemporanis dels quals també han estrenat peces.

Cicle Grans Concerts. Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra i Gerard Claret. L'Atlàntida, Sala Ramon Montanyà. Diumenge, 17 de febrer de 2013. 6 tarda.

RECULL DE PREMSA

17 de febrer de 2013
El 9 Nou - el9nou.cat

Vivaldi a Vic, amb Gerard Claret i l'Orquestra Nacional d'Andorra

última actualització: 17-02-2013 (13:35)

L'actuació, a les 6 de la tarda, forma part dels cicle Gran Concerts del teatre Atlàntida. És la primera vegada que aquesta formació actua a la capital d'Osona.

Un programa agraït, amb Bach i Vivaldi, servirà diumenge com a carta de presentació a Vic de l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra (ONCA). La formació, que fins ara no havia actuat mai a la ciutat, hi arriba de la mà d'un músic que hi ha tingut una llarga vinculació, el violinista Gerard Claret. Ell serà el concertino i director de l'orquestra en aquesta actuació, que forma part del cicle de Grans Concerts de L'Atlàntida.

L'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, creada ara fa 20anys pel govern del Principat i dirigida des del primer moment per Gerard Claret, oferirà un programa de peces conegudes, un repertori agraït per al gran públic tot i que això no vulgui dir que és exempt de dificultat.

En la primera part, interpretarà els Concerts per a violí i orquestra número 1 i 2 de Johann Sebastian Bach, i en la segona, Les quatre estacions d'Antonio Vivaldi. Dues peces barroques per a les quals l'orquestra es presenta en la seva formació de cambra, és a dir, una quinzena d'instruments de corda més un clavicèmbal.

Des de l'any 2006, l'ONCA disposa també d'un conjunt clàssic, amb Marzio Conti com a director principal, per als concerts en què es requereix un format simfònic.

er l'orquestra nacional d'un petit país com Andorra no ha impedit que la formació hagi destacat a escala internacional, amb presència habitual en festivals internacionals i actuacions sota la batuta de grans directors (entre ells, Yehudi Menuhin).

Ha obtingut premis per enregistraments com el CD Casals / Montsalvatge / Toldrà, amb peces dels tres compositors catalans. El seu repertori és molt ampli, i inclou compositors contemporanis dels quals també han estrenat peces.

• Els germans Claret, una llarga relació amb Vic

Vic Gerard Claret i el seu germà Lluís, reconegut violoncel·lista, tenen una llarga vinculació amb Vic, que es remunta a l'any 1981 quan va començar el Curs Internacional de Música de la ciutat. Els dos germans en van ser professors durant anys, juntament amb el pianista Albert Attenelle.

En aquell moment, integraven el Trio Barcelona, una formació que destacava extraordinàriament pel seu nivell. Aquesta vinculació s'ha traduït en nombroses actuacions a Vic. A la fotografia, Gerard Claret (a l'esquerra) en un concert amb l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, l'any 2008.

18 de febrer de 2013
El 9 Nou

Claret brilla amb l'ONCA

So nítid i impecable en un concert que referma la qualitat de la formació

Cicle Grans Concerts.
Orquestra Nacional
Clàssica d'Andorra.
Gerard Claret (director i
concertino). L'Atlàntida.
Diumenge, 17 de febrer
de 2013.

Vic

Montserrat Rius

Si el reclam per anar a concert diumenge al vespre a L'Atlàntida de Vic podia molt ben ser escoltar *Les quatre estacions* d'Antonio Vivaldi, el programa oferia, a més a més, dos tresors musicals, dos *Concerts per a violí i orquestra* (el núm. 1 en *La menor* i el núm. 2 en *Mi major*) de Johan Sebastian Bach. Dues perles que van omplir la primera part i en les quals quedava palesa la consolidació de l'orquestra amb una acústica i expressivitat que donava a cada moviment i a cada interpretació el contrast que les peces es mereixien. Gerard Claret, violí solista i director de l'Orquestra Nacional d'Andorra, interpretava amb

L'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, dirigida pel director i violí solista Gerard Claret, en un moment de l'actuació

energia i brillantor, fent-se la música seva i compartint-la sense recança amb la resta de la formació. Ben compactat amb l'orquestra, el violí de Gerard Claret arrossegava amb les seves vibracions la resta de la corda, i enfilava

Bach a dalt del podi. Encetàvem la segona part amb l'obra de Vivaldi, quatre concerts en un on es fa una preciosa, perfecta i melòdica descripció sonora de les quatre estacions, una obra plena de contrastos, detalls i

sensacions que l'orquestra va saber extreure a la perfecció.

Lluïment continu i absolut del violí solista, que dirigia, menava i imprimia a l'orquestra un *tempo* encertat, desprenia un dolç intimisme i, amb una clara nitidesa,

feia que el so esdevingués impecable. Professionalitat i excel·lent nivell del conjunt que esclatava en un ventall ampli, ric i divers de música, amb un director, Gerard Claret, pletòric i capbussat de ple en l'execució de les peces. Ja fa temps que Gerard Claret és tota una referència en el món musical pel que fa a la seva qualitat interpretativa. Sap expressar com pocs i

EL QUARTET GERHARD

Proper concert

Queden només dues actuacions del cicle de Grans Concerts de L'Atlàntida. El dia 8 de març actuarà el Quartet Gerhard –on toca la violinista Judit Bardollet–, una jove formació catalana de prestigi creixent. Els Grans Concerts s'acabaren el dia 21 d'abril amb l'actuació de Jordi Savall.

transmetre la música a partir d'un so càlid, d'intenses però íntimes sonoritats.

Gairebé ple l'auditori, la resposta del públic es va traduir en un silenci aclaparador mentre l'orquestra interpretava que va esclatar en aplaudiments prolongats i efusius. Un bon concert amb un nivell molt alt.

7 de març de 2013

Nació Digital - naciodigital.cat

El Quartet Gerhard reprèn el cicle de grans concerts a l'Atlàntida

Cap de setmana intens, que es complementarà amb el concert d'Ana Belén i la guardonada obra de teatre "Dubte".

Quartet Gerhard. Foto: Web de Quartet Gerhard

El Quartet Gerhard, format pels joves intèrprets Lluís Castán i Judit Bardolet (violins), Miquel Jordà (viola) i Jesús Miralles (violoncel), actuarà divendres, 8 de març, 2/4 de 9 del vespre, a la sala 2 Joaquim Maideu, en el marc del **Festival de Grans Concerts**. Aquest quartet emergent ha estat guardonat en diversos certàmens, com el Premi El Primer Palau 2012. A l'Atlàntida, oferirà un repertori brillant que combinarà la força de la tradició alemanya i la sensibilitat del post-romanticisme francès.

La programació continuarà, el dissabte 9 de març, a 2/4 de 9, a la sala 1 Ramon Montanyà, amb la presentació de l'últim treball discogràfic de la cantant Ana Belén, "A los hombres que amé". Després de quatre anys de silenci, l'artista torna amb un àlbum de 14 cançons emblemàtiques. Un repertori on l'artista recrea cançons dels seus compositors preferits que han influït decisivament en la seva extensa i coneguda carrera, com Pedro Guerra, Miguel Rios, Kiko Veneno, Luis Eduardo Aute i Joan Manuel Serrat, entre d'altres. Ana Belén atorga a la seva interpretació un estil molt personal i màgic, emmarcat en un univers tan propi com singular.

I per últim, diumenge 10 de març, a les 6 h, a la sala 1 Ramon Montanyà, arriba l'obra de teatre dirigida per Silvia Munt, "Dubte" (foto, a la dreta). Un muntatge colpidor, que concentra la seva força en els intel·ligents diàlegs de John Patrick Shanley i en les actuacions contingudes i brillants dels intèrprets. Rosa Maria Sardà i Ramon Madaula vesteixen els hàbits en una obra sobre l'ambigüitat de l'ànima humana.

"Dubte" és un text intel·ligent i trepidant, que va obtenir una pluja de premis, entre ells, el Pulitzer, que parla de l'arrel de la incertesa i sobre la naturalesa mateixa de la veritat, les mil cares de la veritat que sovint es construeixen sobre la còmoda base dels prejudicis. És un bombardeig de preguntes sense respostes, una bateria d'interrogants que atorga un espai insòlit a la subjectivitat de cadascú.

8 de març de 2013
El 9 Nou

El cicle Grans Concerts porta aquest divendres a L'Atlàntida la formació on toca la violinista

Judit Bardolet: "El Quartet Gerhard hem fet un gran progrés en tres anys"

Vic

Jordi Vilarrodà

Fa poc més de dos anys, una actuació a Vic del Quartet Gerhard es va incloure en els Dijous de Vuit a Nou, un cicle pensat sobretot per a joves intèrprets. Els seus integrants, entre els quals hi ha la violinista vigatana Judit Bardolet, són encara molt joves però com a músics s'han consolidat en l'escena catalana i internacional. Ara mateix, estan considerats com una de les formacions de cambra amb més futur de Catalunya, i una prova d'això és que la seva actuació a L'Atlàntida, aquest divendres, ja s'inclou dins del cicle de Grans Concerts.

La progressió del Quartet Gerhard ha estat espectacular en els seus només tres anys d'existència. L'any 2010, Judit Bardolet i Lluís Castan (violins), Miquel Jordà (viola) i Jesús Miralles (violoncel) varen constituir la formació, amb el model del Quartet Casals i la referència del compositor Robert Gerhard, un dels autors catalans més destacats del segle XX i alumne d'Arnold Schönberg. Els seus quatre integrants provenien de l'Escola Supe-

D'esquerra a dreta, Lluís Castan, Judit Bardolet, Jesús Miralles i Miquel Jordà, integrants del Quartet Gerhard

rior de Música de Catalunya (Esmuc). "En tres anys hem treballat moltíssim, hem estat a molts concursos i concerts, és una sort que se'n vegin ara els resultats", diu Judit Bardolet.

Conscients que el procés de formació d'un músic no s'acaba mai, ara la continuen amb un curs a la Hochschule für Musik de Basilea (Suï-

sa), ciutat on hauran actuat justament el dia abans que a Vic. Ara estan seguint un màster en música de cambra sota la direcció de Rainer Schmidt, segon violí del Quartet Hagen, considerat entre els millors del món. "Tenir de mentor una figura del seu nivell és una motivació molt gran", diu Judit Bardolet. La carrera de la vio-

linista vigatana i la dels seus companys de formació s'ha abocat al Quartet Gerhard. "A nivell individual, tots ens seguim formant, però pensant sobretot en el grup".

L'agenda de concerts comença a estar plena, i en això hi ha influït el premi El Primer Palau que van guanyar l'any passat i el reconeixement de Catalunya Música

com a Nou Talent de 2013, amb un premi concedit amb motiu dels 25 anys de l'emissora. En el concert d'aquest divendres a Vic interpretaran tres peces: quatre fugues de L'Art de la Fuga de Bach, el Quartet opus 41 en La Major de Schumann i el Quartet en Fa Major de Ravel, una mostra de l'amplitud del seu repertori, que abraça fins als autors contemporanis. "No estem tancats, ens agrada tocar-ho tot, més endavant en tot cas ja ens especialitzarem perquè tres anys de

Interpretaran un programa amb peces de Ravel, Bach i Schumann

vida encara és poc", diu Judit Bardolet. Concerts com el de Vic representen "una oportunitat".

Enguany, el Quartet Gerhard fa també una residència a Banyoles, en un projecte que inclou quatre concerts i diferents activitats formatives. Un d'aquests concerts comptarà amb la participació de l'actor manlleuenc Lluís Soler, en una producció que combinarà textos literaris i música sobre les grans convulsions del món contemporani.

Cicle Grans Concerts 2012-2013. Quartet Gerhard. L'Atlàntida, Auditori Joaquim Maideu. Divendres, 8 de març de 2013, 2/4 de 9 vespre.

11 de març de 2013
El 9 Nou

La solidesa del jove Quartet Gerhard, a Vic

Vic Considerada una de les formacions amb més projecció del país, el Quartet Gerhard va justificar, sobradament, la seva inclusió dins el cicle de Grans Concerts de L'Atlàntida. La Sala Joaquim Maideu va poder viure, divendres, una vetllada tant exquisida com intensa. Amb només tres anys de trajectòria, aquest quartet, amb la vigatana Judit Bardolet de segon violí, va fer gala d'una gran maduresa musical i amplitud de repertori. Van arrencar amb quatre de les fugues de l'*Art de la Fuga* de Bach, una de les obres mestres de la història de la música, per endinsar-

se tot seguit en el romanticisme de Schumann i el seu *Quartet opus 41*. Després del

descans van afrontar, amb precisió, el popular *Quartet en Fa Major*, de Ravel, i van

acabar, per aclamació del públic, repetint una de les fugues de Bach. A la foto,

Lluís Castan, Judit Bardolet, Miquel Jordà i Jesús Miralles. Per recordar.

18 d'abril de 2013
Nació Digital - naciodigital.cat

Jordi Savall tanca el Cicle de Grans Concerts a l'Atlàntida

Els monòlegs del Club de la Comèdia i "Pacamambo", la nova obra de CorCia Teatre, completen l'oferta del cap de setmana.

Cap de setmana carregat d'espectacles interessants al **Teatre L'Atlàntida de Vic**. Durant els dies 19, 20 i 21 d'abril hi haurà representacions culturals per a tots els públics i de diferents temàtiques. Un concert de música antiga, una obra de teatre sobre la mort i dos monologuistes amb molt que explicar. C

Per començar, el Teatre L'Atlàntida de Vic donarà per tancat aquest cap de setmana el **Cicle de Grans Concerts 2012-2013**. Per acabar-lo, oferiran un concert del prestigiós Jordi Savall (foto), que presentarà "**Folias & Romances**". El director i intèrpret de viola de gamba és una de les personalitats més destacades dins del món de la música antiga. "L'espectacle permet donar a conèixer les meravelles musicals abandonades en la foscor de la indiferència", expliquen fonts del teatre. El concert del músic d'Igualada serà el pròxim 21 d'abril a les 6 de la tarda.

Durant aquest cap de setmana, també es podrà veure al mateix teatre dos espectacles completament diferents. Per començar, el divendres dia 19 arriba a la Sala 2 Joaquim Maideu l'obra de teatre "**Pacamambo**". El nou muntatge de CorCia Teatre tracta la història d'una nena que apareix després de tres setmanes desapareguda i el psiquiatre decideix interrogar-la per saber per què la nena no diu res. Els actors Jordi Arqués, Joan Roura i Marta Parramon ens apropen al tema de la mort i l'acceptació de la pèrdua d'algu estimat.

Per últim, la nit del dissabte (20 d'abril) està destinada a l'humor. Dins del **Cicle de Monologuistes Còmics**, els membres d'El Club de la Comèdia Txabi Franquesa i Pedro Llamas faran passar una bona estona als assistents.

19 d'abril de 2013
El 9 Nou

Ofereix un concert a L'Atlàntida aquest diumenge

Jordi Savall tanca els Grans Concerts de Vic

Vic

J.V.

L'actuació aquest diumenge de Jordi Savall tancarà el cicle de Grans Concerts d'aquesta temporada, a L'Atlàntida de Vic. El director i intèrpret de viola de gamba, una de les màximes autoritats europees i mundials en l'àmbit de la música antiga, oferirà un programa de peces de procedències molt diverses, una selecció personal sota el títol de *Folias & Romances*. Estarà acompanyat pel seu fill Ferran Savall (veu i tiorba) i pel seu percussionista habitual, Pedro Estevan.

El repertori uneix música d'Orient i d'Occident, en un diàleg que inclou melodies de procedència sefardita dels Balcans, d'Israel, de l'Afganistan, de la Bretanya, de Grècia, del Marroc i de Turquia, entre altres procedències. No hi falta tampoc una composició pròpia de Jordi Savall, *Mireu el nostre mar*, a partir d'un text de l'escriptor Manuel Forcano, i tampoc unes senzilles peces de Marin Marais, compositor i intèrpret de viola de gamba del segle XVII, lligat a la trajectòria de Jordi Savall. Les seves peces incloses a la banda sonora del film *Tous les matins du monde* van traspassar les fronteres dels

Jordi Savall en un concert al Festival Francesc Viñas de Moià, l'any 2005

concerts clàssics per arribar a fer-se populars entre un públic molt ampli. Jordi Savall no havia actuat a Vic des de l'any 1995, quan hi va oferir un concert amb la Capella Reial de Catalunya, al Museu de la Pell que feia poc s'havia inaugurat.

El Cicle Grans Concerts de L'Atlàntida ha constatat aquest any de set actuacions, que van començar l'octubre de l'any passat amb el concert de Montserrat Caballé i la seva filla, Montserrat Martí.

De la resta de concerts, han destacat el de la pianista portuguesa Maria João Pires o el de l'Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu. El cicle es tancarà amb èxit de públic, igual que la majoria de concerts: per al de Jordi Savall, aquest diumenge, s'han venut totes les entrades.

Cicle Grans Concerts. Jordi Savall. *Folias & Romances*. L'Atlàntida, Sala Ramon Montanyà. Diumenge, 21 d'abril de 2013, 6 tarda.

20 d'abril de 2013
Nació Digital - naciodigital.cat

L'Atlàntida ofereix descomptes del 30% per Sant Jordi

Campanya per celebrar el tercer aniversari del teatre.

Foto: Albert Alemany

El proper dimarts, 23 d'abril, l'Atlàntida de Vic complirà els seus tres primers anys de recorregut pels escenaris. Des del dia que el teatre va aixecar el seu taló per primera vegada, s'han organitzat més de 350 espectacles amb els quals els espectadors han pogut riure, plorar, somiar, aprendre, emocionar-se i sobretot descobrir i viure noves experiències.

Personatges catalans com Emma Vilaressau, Pere Arquillué, Clara Segura, companyies com el Ballet Nacional de Cuba o prestigiosos músics com Mana João Pires i Alexei Volodin, han trepitjat l'escenari de l'Atlàntida deixant gravada la seva empremta en la memòria dels més de 100.000 assistents que han passat per el teatre al llarg d'aquests tres anys.

En motiu d'aquesta especial celebració i coincidint amb la diada de Sant Jordi, l'Atlàntida ha volgut oferir una promoció per a tots els clients que, durant el mateix dia 23 d'abril, comprin entrades per el teatre: un 30% descompte per a tots els espectacles de la temporada.

La promoció serà vàlida únicament per les compres realitzades a través d'Internet durant el 23 d'abril.

22 d'abril de 2013
El 9 Nou

Jordi Savall encisa a Vic

Orient i Occident, l'Antic i Nou Món es donen la mà a través de la millor música

Cicle Grans Concerts.
'Folias & Romances'.
Jordi Savall (viola de gamba), Ferran Savall (veu i tiorba), Pedro Estevan (percussions).
L'Atlàntida, 21 d'abril de 2013.

Vic

Montserrat Rius

Ple de gom a gom la Sala Joaquim Maideu de L'Atlàntida de Vic i amb seients afegits en els laterals de l'escenari, el concert de Jordi Savall va complir amb escreix les expectatives creades. S'iniciava el concert amb unes peces dedicades a Orient, la música popular sefardita, israelita i afganesa obria les portes a un concert de melodies i romanços que viatjaven d'Orient a Occident, del Nou Món al Vell Món. Dues peces instrumentals de l'Antic Món donaven pas a les tradicions de Catalunya amb una esplèndida adaptació de la cançó *El mariner* cantada per Ferran Savall. *Les folies mar-*

D'esquerra a dreta, Jordi Savall, violes de gamba; Ferran Savall, veu i tiorba, i Pedro Estevan, percussions

caven un canvi de registre i ens preparava per viatjar cap a Occident amb el precís i exquisit so de les castanyoles extret sense estridències just per Pere Estevan.

Al marge d'una preciosa peça bretona no vàrem deixar

la Mediterrània i ens vàrem endinsar en un diàleg musical aclaparadorament lluminós i fresc. Tancava el concert *las Folias criollas* i *Jarabe loco*, ritmes nous amb clars sons llatins de l'altre cantó de l'Atlàntic on la corda i la

percussió van fer un treball excepcional que gairebé ens va fer aixecar de les cadires. En definitiva, el concert va ser un seguit ininterromput durant hora i mitja de sons de la terra, melodies i acords mediterranis en essència, en

un clar mestissatge cultural. Tradició i passat desfilaven a través d'unes peces, originals algunes, renovades d'altres amb excel·lents adaptacions.

Extraordinari, impressionant, Jordi Savall en les diferents violes de gamba; carismàtic i polifacètic Pedro Estevan a les percussions, i sorprenent Ferran Savall amb una veu que semblava sortida del fons de l'ànima i amb diferents registres entre els quals s'identificava clarament el jazz. Els instruments van sonar amb tot el seu color i nitidesa, la riquesa

Desprèn una aura que sacralitza l'espai i convida a la comunió musical

rítmica i instrumental va resseguir totes les peces, des de l'inici fins al final.

Jordi Savall desprèn una aura que sacralitza l'espai i convida els espectadors a una comunió on la música és el llac que uneix uns i altres. Un silenci íntim es va imposar de manera natural, gairebé no respiràvem per no trencar l'encanteri. I això poques vegades passa. Últim Gran Concert a l'auditori i regust i desig de més.